

KONITRA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 340 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΔΙΚΗ ΤΗΣ 17Ν»

PEBANΣ

για τη χαμένη τιμή
του ελληνικού αστισμού

■ Απομόνωση της Λευκωσίας από την Κομισιόν

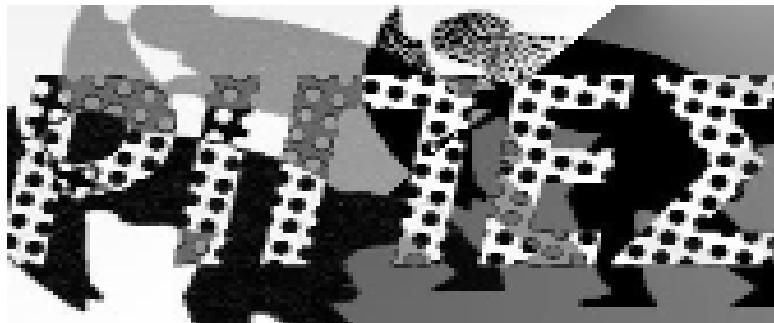
ΤΗΝ ΠΛΗΡΗΣ απομόνωση της ελληνοκυπριακής κυβέρνησης στις σχέσεις του Κυπριακού Βορρά με την ΕΕ πρεσβεύει το πακέτο μέτρων για την άρση της απομόνωσης της τουρκοκυπριακής κοινότητας που επεξεργάστηκαν έξι διευθύνσεις της Κομισιόν (το αποκάλυψε η ελληνοκυπριακή εφημερίδα «Φίλελεύθερος»).

Το προσχέδιο που ετοιμάσαν οι υπηρεσίες της Κομισιόν προβλέπει ότι οι συναλλαγές μεταξύ Βόρειας Κύπρου και ΕΕ θα γίνονται με βάση το άρθρο 133 της Συνθήκης, που αναφέρεται σε εμπόριο της ΕΕ με τρίτες χώρες. Αυτό σημαίνει ότι η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση δεν θα έχει κανένα λόγο σ' αυτές τις συναλλαγές. Δεν θα απαιτείται η έγκρισή της, ούτε το πέρασμα των προϊόντων από λιμναία και αεροδρόμια της Κυπριακής Δημοκρατίας. Η πιστοποίηση αυτών των προϊόντων θα γίνεται από το τουρκοκυπριακό εμπορικό επιμελητήριο. Στην πράσινη γραμμή θα ελέγχεται μόνο το εσωτερικό εμπόριο μεταξύ των δύο κοινοτήτων.

Πρόκειται για μια απόφαση που συνιστά τυφερά πολιτική διχοτόμηση, αφού το τουρκοκυπριακό κράτος αποκτά μια οιωνεί διεθνή προσωπικότητα. Εναντί αυτού του μέτρου το ελληνοκυπριακό κράτος δεν έχει δυνατότητες πολιτικής αντιδραστης, γιατί πρόκειται για σχέσεις εξωτερικού εμπορίου οι οποίες αποφορτίζονται με ειδική πλειοψηφία στο εσωτερικό της ΕΕ, χωρίς τη δυνατότητα βέτο. Το μόνο που μπορεί να κάνει η Κυπριακή Δημοκρατία είναι προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, οπότε πρέπει να περιμένει καναδύο χρόνια μέχρι να κερδίσει την υπόθεση (αν την κερδίσει). Στο μεταξύ, όμως, τα πρόγματα θα έχουν προχωρήσει και στις Βρυξέλλες αισιοδοξούν ότι μ' αυτόν τον τρόπο θα ασκηθεί πίεση και θα στηριχτεί η θέση των «φρεαλιστών» οπαδών του ναι στην Κύπρο.

Η «ευρωπαϊκή στρατηγική της Κύπρου», που υποτίθεται ότι θα ασκούσε πίεση για την επανένωση του νησιού, μετατρέπεται σε βατερόλο του ελληνικού αστισμού. Ή

● «Πρότυπο δημοκρατίας και κράτους δικαίου» χαρακτήρισε την Τουρκία ο πλανητάρχης Μπους ●●● Από κόρακα δ' ακούσεις μόνο κρα ●●● Εδώ αυτός εξακολουθεί να ισχυρίζεται ότι χάρισε μια ελεύθερη χώρα στους Ιρακίνους ●●● Με 160.000 στρατό κατοχής και μια κυβέρνηση που έχει για πρωθυπουργό έναν πρώην πράκτορα της CIA ●●● «Δεν μπορούμε ν' απαντήσουμε αν κερδίζουμε ή χάνουμε στο Ιράκ», δήλωσε ο πολύς Ντόναλντ Ράμσφελντ ●●● απαντώντας σε στέλεχος της CIA, που δήλωσε ότι «για την ώρα η Αμερική χάνει σε όλα τα μέτωπα» ●●● Εντάξει μεγάλες (Ράμσφελντ) καταλάθαμε, μην κουράζεσαι ●●● Το μόνο που μας σκάει είναι πως και πάλι είναι πολύ βαρύ σε αίμα το τίμημα της λευτεριάς ●●● Ετσι είναι, όμως: ο δρόμος από την ανδρώπινη προϊστορία στην ιστορία είναι γεμάτος βία και αίμα ●●● Γι' αυτό και τη χαρακτήρισε «μαμμή της ιστορίας» (τη βία) εκείνος ο μεγαλοφυής Γερμανός

●●● Στο μεταξύ, τρεις δικαστές ανέλαβαν να ξαναγράψουν την ιστορία των τελευταίων 30 χρόνων ●●● Οπως θα έχετε καταλάβει, μιλάμε για την απόφαση για την υπόθεση της 17Ν ●●● Ο ναρκισσμός του πρέδου Μαργαρίτη αποτυπώθηκε σε ουκ ολίγες πολιτικές προσεγγίσεις ●●● Νόμισε ο δυστυχής ότι συνέγραψε έργο ιστορικό που θα τον καταστήσει αδάνατο ●●● Δυστυχώς γι' αυτόν, ουδείς θα δυμάται το όνομά του μετά από μερικά χρόνια ●●● Θα μιλάμε μόνο για την... έλλειψη κα-

πνοσακούλων ●●● Θα μπορούσε η απόφαση να μείνει μόνο στον [έστι] κι αλλιώς άδλιο] νομικό χειρισμό ●●● Μπήκε όμως και σε χωράφια εντελώς άγνωστα και εχθρικά για επαγγελματίες δικαστές ●●● Η απώλεια του μέτρου οδηγεί σε γελοιότητες ●●● Μόνο που η ανατριχιλα παγώνει το γέλιο ●●● Και ναι μεν ο κ. Μαργαρίτης μπόρεσε να λειτουργήσει ως κακός (κάκιστος) αντιγραφέας πολιτικών κειμένων ●●● να τα βάλει σε μια σειρά νομίζοντας ότι έκανε πολιτικοκοινωνική ανάλυση ●●● ενώ συ-

◆ Αρκετές ήταν οι διαδηλώσεις που έγιναν στην Τουρκία κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής του ΝΑΤΟ. Ορισμένες από αυτές εξελίχθηκαν ειρηνικά, όπως είχαν συμφωνήσει οι οργανωτές τους με την Αστυνομία, η οποία τις έζωσε με χλιαρές ένοπλους μπάτσους. Ορισμένες άλλες εξελίχθηκαν βίαια, συγκρουσιακά, γιατί όσοι και όσες συμμετέίχαν σ' αυτές ούτε σε συμφωνία με την Αστυνομία ήρθαν ούτε σε διάσταση μεταξύ λόγων και έργων. Δεν είδαμε, όμως, κανέναν από τους «συνήθεις καχύποπους» στην Ελλάδα να μιλήσει για «προβοκάτορες». Οταν οι συγκρούσεις γίνονται μακριά από μας, δεν έχουν πρόβλημα. Το πρόβλημα το έχουν όταν γίνονται εδώ, στο σπίτι μας. Τότε αρχίζει η προβοκατορολογία.

◆ Τρεις Τούρκους που είχε πιάσει και κρατούσε ως ομήρους άφησε ελεύθερους η Ιρακινή Αντίσταση, ως πράξη ανταπόδοσης στις αντινατοϊκές εκδηλώσεις που οργανώθηκαν στην Ισταμπούλ. Κίνηση σημαντική που ανοί-

γει άτυπους διαύλους επικοινωνίας ανάμεσα στην Ιρακινή Αντίσταση και στα κινήματα της Δύσης.

◆ Τα δυο ευρωπαϊκά πόστα (προεδρία Κομισιόν και υπουργείο Εξωτερικών) καταλήφθηκαν ήδη από Μπαρόζο και Σολάνα. Τί μένει για τον Σημίτη; Η προεδρία του Συμβουλίου, θεσμός που θα αρχίσει να λειτουργεί μετά από κανονιό χρόνια, ον στο μεταξύ εγκρίθει το Ευρωπαύτανγμα. Γι' αυτήν έχει βάλει πλώρη ο ερίτιμος, που κατά τα άλλα «δεν ενδιαφέρεται», γι' αυτό και έκανε πρόταση στον ιρλανδό πρωθυπουργό, προεδρεύοντα της ΕΕ, να δημιουργήσει κάποιο άτυπο

«συμβούλιο σοφών» για να προπαγανδίσει το Ευρωπαύτανγμα στους ευρωπαϊκούς λαούς. Και για να το πετύχει αυτό, ζήτησε και τη βοήθεια του Καραμανλή, ο οποίος φυσικά και θα του την προσφέρει, όχι χωρίς πολιτικά ανταλλάγματα βέβαια. Σιγά μην ενδιαφέρεται ο Σημίτης για τις αντιπολιτευτικές ανάγκες του ΠΑΣΟΚ. Το μόνο που τον ενδιαφέρει είναι η προσωπική του προβολή σε ευρωπαϊκό επίπεδο, μπας και πάρει το πόστο που έχει βάλει στο μάτι.

◆ «Οι ήρωες της ελληνικής επανάστασης». Πρόκειται για τίτλο ημερήσιας εφημερίδας μεγάλης κυκλοφο-

ρίας (ΕΘΝΟΣ). Μη φανταστείτε ότι σηματοδοτούσε κάπιο ρεπορτάζ για τον Κολοκοτρώνη, τον Καραϊσκάκη και τον Ανδρούτσο. Ρεπορτάζ για

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Πρέπει να νιώθουν το σκοπό για τον οποίο αγωνίζονται. Αυτό είναι που έκανε το δικό μας στρατό τόσο σπουδαίο στους πολέμους που αγωνιστήκαμε. Πάντα πίστευαν ότι πολεμούσαμε για ένα σκοπό. Κι αυτό είναι που πρέπει να μεταδώσουμε στις νέες αυτές (ιρακινές) μονάδες που δημιουργούνται: πολεμάς για ένα σκοπό, δεν πολεμάς για την Αμερική. Δεν πολεμάς για την CPA (Προσωρινή Αρχή της Συμμορίας), αυτή τελείωσε. Πολεμάς για τη δική σου πατριδα, για τους δικούς σου ηγέτες και το δικό σου μέλλον καθώς και για το προσωπικό σου μέλλον. Αν θέλεις να πιστώνεσαι τακτικά στον ιρακινό στρατό, τότε λοιπόν πρέπει να υπερασπίζεσαι τη νέα ιρακινή κυβέρνηση.

Κόλιν Πάουελ

ΕΙΠΑΝ...ΕΓΡΑΨΑΝ...ΕΙΠΑΝ...

Οι αρμόδιοι χαρετίζουν ως ιστορικό επίπεδο μια την υπογραφή της Ευρωπαϊκής Συνθήκης. Για τον ελληνικό πληθυσμό όμως, μια άλλη ευρωπαϊκή δυναμική γίνεται πιο αισθητή αυτή τη στιγμή: Ο τομέας που ενοποιείται δραστικότερα και τοχύτερα είναι αυτός της αστυνόμευσης και της καταστολής.

N. Παρασκευόπουλος
(ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ)

Ο κ. Μπαρόζο είναι υπέρμαχος των μέτρων λιτότητας και των δραστικών περικοπών στο δημόσιο τομέα, πράγμα που ικανοποιεί

είς όσους υποστηρίζουν τη φιλελεύθερη πολιτική και αναψεύδουν προφανώς μέτρα για την αγορά εργασίας και τους τομείς της ενέργειας και των μεταφορών.

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ

Μέσα στην καρδιά του μεγαλύτερου Τελωνείου της χώρας, της υπ' αριθμόν πρώτης ελληνικής διοκτητικής υπηρεσίας, οι Αμερικανοί «πράκτορες» έχουν εγκαταστήσει γραφείο δικό τους! Ένα «αρχηγείο», ουσιαστικά, μέσα από το οποίο, με τα ειδικά μηχανήματα που έχουν εγκαταστήσει, θα παρακολουθούν και θα ελέγχουν τα εμπορευματο-

κιβώτια που προορίζονται για την Αμερική, ανθρώπους, τα πάντα!

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Την ώρα που ηρωικοί Τούρκοι διαδηλωτές αφηφούσαν τις σιδηρόφρακτες στρατιές της αστυνομίας για να υψώσουν το δικό τους ηχηρό «οχι» λαμβάνονταν (με τη συμμετοχή και του Ελληνα Πρωθυπουργού) σημαντικές «τρομοκρατικές» αποφάσεις κατά του Αφγανιστάν, του Ιράκ και της Μέσης Ανατολής.

Γιάννης Διακογιάννης (ΤΑ ΝΕΑ)

■ Κόσμημα

Θαυμάσια η ανάλυση του «Ιού» στην «Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία» (27.6.04) για τον εισαγγελέα Πατσή και τις προσεγγίσεις του στην υπόθεση ΜΑΒΗ και στη δίκη για τον ΕΛΑ. Ο αναγνώστης, μέσα από τα ίδια τα κείμενα και τα λόγια του εισαγγελέα, έπαιρνε μια καλή εικόνα για τις πεποιθήσεις του ανδρός και τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνεται και ασκεί τον θεσμικό του ρόλο. Η ανάλυση του «Ιού» πρέπει να άρεσε πάρα πολύ και στον ίδιο τον εισαγγελέα. Μάλλον γι' αυτό έσπευσε να μας δώσει νέα δείγματα ύφους και ήθους στη διάρκεια της συνεδρίασης του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού την Τρίτη 29 Ιουνίου.

Ως μάρτυρας υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου καταθέτει ο εκδότης Π. Σταθάτος ο οποίος αναφέρεται στην αντιστασιακή δράση του Αγαπίου ως μέλος του αντιδικτατορικού Ρήγα Φεραίου και σε μια συζήτηση που είχε ο ίδιος με τον Αγαπίου σε μια συνάντηση παλιών Ρηγάδων στην επέτειο των τριαντάρχων από την ιδρυση της οργάνωσης. Ο εισαγγελέας ενοχλείται σφόδρα από αυτές τις αναφορές και μεταξύ αυτού και του μάρτυρα διαμείβεται ο παρακάτω διάλογος (πιστή απομαγνητοφώνηση):

Εισαγγελέας: Ως Φεραίης δες είχατε βρεθεί; (!!!)

Μάρτυρας: Ορίστε;

Εισαγγελέας: Εννοώ ως μέλη του Ρήγα Φεραίου. Τελικά ο Ρήγας Φεραίος -γιατί μας το λέει ο κατηγορούμενος, μας το λέτε και εσείς- εκτός από αναγραφές στους τοίχους, τί άλλο έκανε; Γιατί εγώ δεν θυμάμαι να έκανε τίποτε άλλο, να έχει κάποια δράση.

Μάρτυρας: Θα σας φέρω τους τόμους των αρχείων του Ρήγα, που είναι τεράστια, για να δείτε τι έκανε.

Εισαγγελέας: Πότε ιδρύθηκε ο Ρήγας Φεραίος;

Μάρτυρας: Το 1967.

Εισαγγελέας: Γιατί εγώ δεν είδα ανάμεσά τους ούτε Καραολή ούτε Αυξεντίου.

Μάρτυρας: Άλλοι ρίσκαραν τη ζωή τους και άλλοι διαβάζουν.

Κ. Αγαπίου (φωνάζοντας): Εφτάμισι χρόνια από τη ζωή μας δεν τα θυσάσαμε για το τίποτα

Σε δυο εβδομάδες περίπου, αυτό το κόσμημα της Ελληνικής Δικαιοσύνης θα αγορεύεται για την τύχη των κατηγορούμενων σ' αυτή τη δίκη-πρόκληση. Αμφιβάλλει κονείς για το περιεχόμενο της ογρευτικής του; Για να είναι αντικειμενικός απέναντι σου ο εν λόγω εισαγγελέας θα πρέπει να είσαι από δολοφόνος του ΜΑΒΗ και πάνω.

■ Καραμανλής προς ΝΑΤΟ

Ο, ΤΙ ΠΕΙΤΕ, ΑΛΛΑ... ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ

Τη γνωστή παροιμία «όταν μαλώνουν οι ιπποπόταμοι την πληρώνουν τα βοτράχια» πρέπει να έχει κατά νου το Καραμανλής πηγαίνοντας να εκπροσωπήσει το ελληνικό κράτος στη σύνοδο κορυφής του ΝΑΤΟ στην Ισταμπούλ. Γ' αυτό και η φροντίδα του ήταν να μείνει έξω από τον άγριο και υγρανό Αμερικάνων και Γαλλογερμανών, χρησιμοποιώντας

δα.

Βεβαίως, το ταπεινό βατράχι που λέγεται ελληνικό αστικό κράτος πρέπει να εξευμενίσει όλους τους ιπποπόταμους για να μη το λιώσουν με τις οπλές τους. Περισσότερο, όμως, πρέπει να εξευμενίσει τον πιο δυνατό ιπποπόταμο, εκείνον που καταφέρνει να παραμένει αρχηγός της οικείης δύο και οκτώ από το ρόλο. Γ' αυτό και ο Καραμανλής φρόντισε να εκφράσει την πλήρη συμφωνία του με όλες τις αποφάσεις της συνόδου του ΝΑΤΟ. Και αυτές που πάρθηκαν με εκβιασμό από τους Αμερικάνους και αυτές που πάρθηκαν μετά από κόντρα των Γάλλων.

Και τί γίνεται με την ελληνική συμμετοχή στην υλοποίηση αυτών των αποφάσεων; Μέχρι την Ολυμπιάδα δεν θα

γίνει τίποτα και αυτό το κατανοούν πολύ καλά οι «μεγάλοι μας σύμμαχοι». Μετά την Ολυμπιάδα το ελληνικό κράτος είναι πρόθυμο να ανταποκριθεί στις συμμαχικές του υποχρεώσεις. Και δύο ελικόπτερα «Σινούκ» θα στελεί στο Αφγανιστάν (οι Αμερικάνοι ζητούν τέσσερα) και κάποιες μονάδες μηχανικού του «Ιρακινού» στρατού μπορεί να αναλάβει να εκπαιδεύσει σε ελι-

νικά στρατόπεδα.

Ο Καραμανλής προσπάθησε να χειριστεί με προσοχή το θέμα για να μην υπάρξει επικοινωνιακός αντίκτυπος στην Ελλάδα, ταυτόχρονα όμως και την επέκταση του ΝΑΤΟ στη Μέση Ανατολή εξήρε και ομίλια στην «Ενωση Νέων Ατλαντιστών» έκανε, στην οποία υπερασπίστηκε με θέρμη το ΝΑΤΟ ως εκπρόσωπο της «κοινωνίας της ευημερίας».

■ Το επιθετικό έρευνα του ΣΕΒ

Στάσιμη η απασχόληση, παρά τα κίνητρα στους βιομήχανους

Με μια ακόμη έρευνα, που αυτή τη φορά διενεργήθηκε από το Παρατηρητήριο Ανταγωνιστικότητας του ΣΕΒ, διαψεύδονται με τον πιο κατηγορηματικό τρόπο οι ισχυρισμοί των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, ότι την περίοδο 2000-2004 αυξήθηκε η απασχόληση και μειώθηκε η ανεργία στην Ελλάδα.

Το Παρατηρητήριο Ανταγωνιστικότητας του ΣΕΒ έκανε έρευνα σε 3021 μεταποιητικές επιχειρήσεις όσον αφορά το επίπεδο απασχόλησης την πενταετία 1998-2002. Σύμφωνα με την έρευνα αυτή, οι 3021 επιχειρήσεις απασχολούσαν 198.301 άτομα το 1998 και 219.774 άτομα το 2002. Με άλλα λόγια, οι θέσεις εργασίας αυξήθηκαν κατά 21.473 μέσα σε πέντε χρό-

νια! Σύμφωνα ακόμη με την έρευνα όλες οι επιχειρήσεις δεν αύξησαν τις θέσεις εργασίας με τον ίδιο ρυθμό, αλλά η αύξηση προήλθε βασικά από 604 επιχειρήσεις που είχαν ταχύτερη ανάπτυξη από άποψη πωλήσεων και αύξησαν τις θέσεις απασχόλησης κατά 18.144 άτομα. Αποφέυγει όμως ο ΣΕΒ να κάνει την παραμοκή αναφορά στο πόσες από αυτές τις 21.473 νέες θέσεις ήταν επιδοτούμενες (στο μεροκάμπτο ή στις εργοδοτικές εισφορές). Αυτό δεν γίνεται τυχαία. Θέλει να αποκρύψει το γεγονός ότι η αστική τάξη είναι η πλέον κρατικού διάστημα στην Ελλάδα, που ενισχύεται με πολλούς τρόπους και μέσα από τον κρατικό και κοινωνικό προϋπολογισμό. Ούτε, βέβαια, διευκρινίζει ο ΣΕΒ

πόσες από αυτές τις θέσεις είναι πλήρους και πόσες μερικής απασχόλησης.

Αυτή η αύξηση των θέσεων εργασίας αντιπροσωπεύει μια επίτηστα αύξηση 4095 θέσεων και μία αύξηση κατά 1,4 άτομα ανά επιχειρήση το χρόνο. Πρόκειται για τόσο πεντρή αύξηση που στη δειγμοποιητική έρευνα που πραγματοποιήσει ο ΣΕΒ σε συνεργασία με την ICAP η αύξηση της απασχόλησης χαρακτηρίστηκε από τους συντάκτες της ως στάσιμη. Αναφέρεται χαρακτηριστικά σε εκείνη την έκθεση: «Ειδικά όσον αφορά το κόστος εργασίας και την απασχόληση από την έρευνα προκύπτουν τα εξής: Πρώτον εκτιμάται ότι η συνολική απασχόληση παρέμεινε στάσιμη, αν δεν

τονισθεί ότι οι «μεγάλες» επιχειρήσεις μείωσαν αρκετά την απασχόλησή τους».

Ο ΣΕΒ είχε χωρίσει τις 3021 επιχειρήσεις σε τρεις κατηγορίες ανάλογα με το επίπεδο πωλήσεων. Το επίπεδο απασχόλησης το 1998 στις τρεις κατηγορίες ήταν 41, 73 και 68 εργάτες ανά επιχειρήση αντίστοιχα. Παρατηρούμε ότι το Παρατηρητήριο Ανταγωνιστικότητας του ΣΕΒ εβγαλεί έξω από το δείγμα των 3021 επιχειρήσεων εκείνες που απασχολούν πάνω από 100 άτομα. Αυτό δεν έγινε τυχαία. Ήθελε να κρύψει το γεγονός ότι οι μεγάλες επιχειρήσεις μείωσαν αρκετά την απασχόλησή τους και ότι η συνολική απασχόληση παρέμεινε στάσιμη, αν δεν μειώθηκε.

Τα πράγματα, όμως, είναι εξαιρετικά απλά και μόνο οι πολιτικοί απατεώνες επιχειρούν να τα ερμηνεύσουν διαφορετικά. Το παιχνίδι δεν γίνεται μεταξύ «ατλαντιστών» και «ευρωπαϊστών». Γιατί αν ήταν έτοι, οι Σρέντερ και Σιράκ δεν θα συμφωνούσαν στην τοποθέτηση του Μπαρόζο. Άλλες είναι οι ισορροπίες που οδήγησαν στο πρόσωπο του πορτογάλου πρωθυπουργού.

Ηταν η σειρά των συντηρητικών να πάρουν αυτό το πόστο, δεδομένου ότι ο Πρόντι προερχόταν από τους σοσιαλδημοκράτες. Η Γερμανία συμφώνησε εξασφαλίζοντας την πόστο του Μπαρόζο, εξασφαλίζοντας για πάρτη της το υπερεπιτροπάτο νομισματικών και οικονομικών υποθέσεων (Γκ. Φερχόγκεν). Η Γαλλία συμφώνησε εξασφαλίζοντας την πόστο του γραμματέα του Συμβουλίου, μέσω του οποίου ασκεί ελέγχο σε όλες τις συνεδριάσεις των κοινωνικών οργάνων (από το συμβούλιο μόνιμων αντιπροσώπων μέχρι τα συμβούλια υπουργών). Και ο σοσιαλδημοκράτης Θαππάτερο, που κάθε άλλο παρά ως «ατλαντιστής» μπορεί να χαρακτηριστεί, δεδομένου ότι είναι αυτός που έβγαλε την Ισπανία από την κατοχή του Ιράκ) συμφώνησε επίσης στην τοποθέτηση Μπαρόζο, εξασφαλίζοντας την τοποθέτηση Σολάνα στη θέση του υπουργού Εξωτερικών.

Εγινε, λοιπόν, το παζάρι, βρέθηκε η ισορροπία και ο Μπαρόζο θα εκλεγεί πανηγυρικά από σοσιαλδημοκράτες και συντηρητικούς, όταν έρθει η ώρα της ψηφοφορίας στο ευρωκοινοβού

■ Η Μοσάντ δολοφόνησε 100 ιρακινούς διανοούμενους

Ιρακινοί πανεπιστημιακοί καθηγητές κατήγγειλαν την περασμένη Κυριακή 27 Ιουνίου ότι η ισραηλινή Μοσάντ έχει δολοφονήσει 100 περίπου καθηγητές πανεπιστημίου και διανοούμενους από την αρχή της αμερικανικής κατοχής του Ιράκ. Η καθηγήτρια Huda an - Nu'aumi, πρόεδρος του Κέντρου Παλαιστινιακής Ερευνας στο πανεπιστήμιο της Βαγδάτης, κατήγγειλε ότι τις δολοφονίες διέπραξε η Μοσάντ σε συνεργασία με τις αμερικανικές και τις βρετανικές δυνάμεις κατοχής. Το γεγονός αυτό, όπως επισήμανε, έχει αναγκάσει μεγάλο αριθμό πανεπιστημιακών καθηγητών να εγκαταλείψουν τη χώρα. Ο στόχος προφανής. Να κλείσουν το στόμα στο κομμάτι εκείνο της διανόησης που θα μπορούσε να υψώσει τη φωνή και το κύρος του απέναντι στις δυνάμεις κατοχής και να δώσει θάρρος και έμπνευση στην αντίσταση του ιρακινού λαού.

■ Μεγάλα ζόρια

Οι τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι αμερικανικές δυνάμεις κατοχής στο Αργανιστάν και πολύ περισσότερο στο Ιράκ καθώς και η απροθυμία πολλών κυβερνήσεων να τους συνδράμουν, αναγκάζει το Πεντάγωνο να καλέσει στα όπλα 5.600 εφέδρους, για να καλύψει τις ανάγκες στις δυο αυτές χώρες. Το κάλεσμα αφορά μια ειδική κατηγορία εφέδρων, οι οποίοι έχουν ολοκληρώσει τη στρατιωτική τους θητεία, δεν εκπαιδεύονται ούτε πληρώνονται, είναι όμως υποχρεωμένοι στα σχτά χρόνια μετά την ολοκλήρωση της θητείας τους, αν κληθούν, να επανέλθουν στην ενεργό υπηρεσία. Ο όρος αυτός περιλαμβάνεται στη συμφωνία στρατολόγησής τους και είναι η δεύτερη φορά από τον πρώτο πόλεμο του Κόλπου το 1991 που τον ενεργοποιεί η αμερικανική κυβέρνηση. Υπενθυμίζουμε ότι πρόσφατα το Πεντάγωνο απέσυρε ακόμη 3.500 στρατιώτες από τη Νότια Κορέα για να τους αναπτύξει στο Ιράκ, ενώ έχουν παγώσει οι αποστροφές στρατιωτών και αξιωματικών.

Στο μεταξύ, σύμφωνα με τις εκθέσεις δύο αμερικανικών ερευνητικών ίνστιτούτων (Institute for Policy Studies και Foreign Policy in Focus), που δόθηκαν στη δημοσιότητα τις τελευταίες μέρες, το οικονομικό κόστος του πολέμου στο Ιράκ έχει φτάσει σε δυσθερότατα ύψη. Μέχρι στιγμής έχουν δαπανηθεί από τις ΗΠΑ 126 δις δολάρια, που έχουν εγκριθεί από το Κογκρέσο, και πιθανότατα πρόκειται να δαπανηθούν ακόμη 25 δις μέχρι το τέλος του χρόνου. Αυτό σημαίνει ότι σε κάθε αμερικανική οικογένεια αναλογεί το ποσό των 3.415 δολαρίων.

Ανυπόλογοι είναι το κόστος και σε ανθρώπινες ζωές. Οι ίδιες εκθέσεις αποκαλύπτουν ότι μέχρι τις 16 Ιουνίου 11.317 ιρακινοί πολίτες και 6.370 ιρακινοί στρατιώτες και αντάρτες είχαν χάσει τη ζωή τους. Στο ίδιο διάστημα σκοτώθηκαν 952 στρατιώτες των συμμαχικών δυνάμεων, από τους οποίους οι 853 ήταν Αμερικάνοι, ενώ οι τραυματίες ξεπερνούν τους 5.134, από τους οποίους τα δύο τρίτα περίπου έχουν υποστεί σοβαρούς τραυματισμούς, που δεν τους επιτρέπουν να επιστρέψουν στην υπηρεσία τους. Αξίζει να σημειωθεί ότι άλλες παλιότερες έρευνες, με στοιχεία από αμερικανικά στρατιωτικά νοσοκομεία που περιθάλπουν τραυματίες του ιρακινού πολέμου, ανέβαζαν

Δυο μέρες πριν την καθορισμένη ημερομηνία και με πλήρη μυστικότητα έγινε την περασμένη Δευτέρα η τελετή για την "μεταβίβαση της εξουσίας" στη νέα ιρακινή κυβέρνηση, πίσω απ' τα σιδερόφρακτα τείχη της πράσινης ζώνης. Ο Μπρέμερ εγκατέλειψε το Ιράκ κυριολεκτικά σαν κλέφτης. Για να κρατήσουν μυστική την ειδηση φτάσανε στο σημείο να κατάσχουν τα κινητά των δημοσιογράφων και να τους απαγορεύσουν την έξοδο απ' την αίθουσα της συνέντευξης τύπου όταν διέρρευσε η ειδηση ότι φεύγει ο Μπρέμερ.

Θα παραβιάζαμε ανοιχτές πόρτες αν προσπαθούσαμε να αποδείξουμε ότι το πέρασμα του Ιράκ στην "ανεξαρτησία" είναι μια απάτη, ένα καμουφλάζ της αμερικανοβρετανικής κατοχής της χώρας. Οι κατακτητές δεν κατάφερον να πείσουν ούτε μεριδια των δυτικών ΜΜΕ που την επομένη δημοσίευσαν αναλύσεις με τίτλους όπως: "Οι Ιρακινοί έχουν ζήσει αυτό το φέμα και παλαιότερα" (Guardian, 29/6), "Η βία θα σταματήσει στο Ιράκ μό-

νο όταν υπάρξει πραγματική μεταβίβαση κυριαρχίας" (Independent, 29/6) και "Δύσκολοι καιροί για τις Αμερικανικές δυνάμεις στο νέο Ιράκ" (BBC, 29/6).

Είναι πρόγματι πολύ δύσκολο να

πείσουν, όταν οι 138.000 Αμερικανοί στρατιώτες θα συνεχίσουν να παραμένουν στη χώρα και θα αυξηθούν μάλιστα, μετά από απόφαση της αμερικανικής κυβέρνησης να ανακαλέσει στην ενεργό

δράση άλλους 6.000 εφέδρους, που έχουν ήδη υπηρετήσει, για να πάνε στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν, ενώ στήνουν τη μεγολύτερη διπλωματική αποστολή στον κόσμο με επικεφαλής το νέο πραγματικό διοικητή του Ιράκ, τον Τζον Νεγκροπόντε, με ένα νέο ιρακινό "πρωθυπουργό" κραγμένο πράκτορα της CIA και της M16.

Ο στόχος των κατακτητών αποτυπώθηκε με τον καλύτερο τρόπο στη συνέντευξη του Πάσουελ στο "Global Viewpoint": «Όταν ουτή η πολιτική γησεία αναλάβει τη χώρα, τότε η αναταραχή που υπάρχει στο Ιράκ δεν θα στρέφεται πλέον εναντίον μας. Αν και οι στρατιώτες μας μπορεί να πλήγητονται, θα στρέφεται προς τη νέα ιρακινή κυβέρνηση. Τότε ο λαός θα ρωτήσει: "Τί θέλουν λοιπόν (οι αντάρτες); Μια ιρακινή κυβέρνηση χουσείν αντί για τη σημερινή κυβέρνηση;». Το ζήτημα όμως είναι πως είναι δυνατότοτε ο ιρακινός λαός να δεχτεί μια τέτοια κυβέρνηση ανδρεικέλων όταν δε δέχτηκε το κακόφημο "Κυβερνητικό Συμβούλιο".

Σαν κλέφτες

Το προσωπικό της πρεσβείας θα παίρνει επίδομα δύσκολων συνθηκών 25% και μπόνους κινδύνου 25%. Είναι επίσης υποχρεωμένο να παρακολουθήσει ένα πενθήμερο σεμινάριο "επιβίωσης σε περίπτωση ομηρίας" και "ενημέρωσης για τα χημικά και βιολογικά όπλα". Το ιρακινό προσωπικό θα είναι περιορισμένο αριθμητικά και για λόγους ασφαλείας θα ανατεθούν σε μη ιρακινούς εργολάβους πολλές υπηρεσίες, από την προστασία μέχρι και το μαγείρεμα. Ενας μεγάλος αριθμός πρακτόρων της CIA και ιδιωτική εταιρεία DynCorp, υπάλληλοι της οποίας είχαν εμπλακεί σε σκάνδαλο αγοραστικής γυναικών, δύταν η εταιρεία αυτή είχε εκμισθωθεί από τον ΟΗΕ ως "διεθνής αστυνομική δύναμη" στη Βοσνία. Η DynCorp είναι επίσης ανάμεσα στις εταιρείες, με τις οποίες η αμερικανική κατοχική διοίκηση έχει αναθέσει ήδη τη φρούρηση του προέδρου, του πρωθυπουργού και των υπόλοιπων κυβερνητικών αξιωματούχων στην αμερικανική ιδιωτική εταιρεία DynCorp, υπάλληλοι της οποίας είχαν εμπλακεί σε σκάνδαλο αγοραστικής γυναικών, δύταν η εταιρεία αυτή είχε εκμισθωθεί από τον ΟΗΕ ως "διεθνής αστυνομική δύναμη" στη Βοσνία. Η DynCorp είναι επίσης ανάμεσα στις εταιρείες, με τις οποίες η αμερικανική κατοχική διοίκηση έχει υπογράψει παχυλές συμφωνίες, όπως για την "ανασυγκρότηση" της υποδομής της ασφάλειας, τον εξοπλισμό των φυλακών και την εκπαίδευση αστυνομικών. Και μόνο το γεγονός αυτό αποκαλύπτει το βαθύ μέρος της "ανεξαρτησίας" της μεταβατικής κυβέρνησης. Δεν την αφήνουν να αποφασίσει ούτε ποιος θα αναλάβει την προστασία της μεταβατικής κυβέρνησης και θα πα-

■ «Σκιώδης» στρατός

Μια γεύση της "ανεξαρτησίας" που οι αμερικάνοι κατακτήτες έχουν δρομολογήσει για το Ιράκ με την εικονική μεταβίβαση της εξουσίας στους ιρακινούς κουίσλινγκ δίνει το σχέδιο συγκρότησης του νέου ιρακινού στρατού. Στόχος τους είναι να σχηματίσουν μια μικρή στρατιωτική δύναμη, με περιορισμένες δυνατότητες, χωρίς βαρύ οπλισμό, τεθωρακισμένα και αεροπλάνα.

Σύμφωνα με τον αμερικάνο ανώτατο σύμβουλο για την "εθνική ασφάλεια" του Ιράκ, Φρέντερικ Σμιθ, "τώρα δεν χρειάζονται τανκς και βαρύς οπλισμός. Αυτό που χρειάζεται είναι καλά εκπαιδευμένα και πειθαρχημένα στρατεύματα με τον κατάλληλο οπλισμό. Η γενική ιδέα είναι ότι το Ιράκ δεν θα έχει επιθετική ικανότητα, την οποία οι γείτονές του θεωρούν απειλητική. Θα είναι πολύ ελαφρύτερες, κινητές δυνάμεις, που να μπορούν να αντιμετωπίζουν τις εμφανιζόμενες απειλές ασφάλειας". Με άλλα λόγια, τα κύρια καθήκοντα του ιρακινού στρατού είναι να πολεμά τους αντάρτες.

Σύμφωνα με τον ίδιο αξιωματούχο, μέχρι τον επόμενο χρόνο η δύναμη του στρατού αναμένεται να φτάσει τους 35.000 άντρες, εφοδιασμένους με ελαφρά όπλα πεζοκού, και δεν θα διαθέτει καθόλου τεθωρακισμένα οχήματα. Η Εθνική Φρουρά, τα πρώην Σώματα Πολιτικής Αμυνας, θα αποτελέσται από 30.000 άντρες και η Αεροπορία θα διαθέτει μόνο δύο ελαφρά αναγνωριστικά αεροπλάνα. Υπολογίζεται επίσης ότι θα χρειαστεί περισσότερο από ένας χρόνος για να είναι σε θέση ο ιρακινός στρατός να τα βγάλει πέρα με τους καλά οπλισμένους αντάρτες.

Είναι η πρώτη φορά στην 84χρονη ιστορία του που ο ιρακινός στρατός περιορίζεται αριθμητικά και αποδυναμώνεται στρατιωτικά τόσο πολύ. Κατά τη διάρκεια του πολέμου Ιράν-Ιράκ είχε φτάσει στο 1.75 εκατομμύρια άντρες και μετά τον πόλεμο του κόλπου στις 400.000. Η χώρα θα παραμείνει υπό τον απόλυτο ελεγχό των 160.000 στρατευμάτων κατοχής για απροσδιόριστο χρονικό διάστημα, καθώς η επιχείρηση "ιρακινοποίησης" της αμερικανικής κατοχής καρκινοβατεί, παρά τη διεθνή αναγνώριση (μέσω ΟΗΕ, ΕΕ και NATO) που προσπαθεί να εξασφαλίσει ο Λευκός Οίκος για την κυβέρνηση των ιρακινών κουίσλινγκ, και η έκβασή της είναι κάτι παραπάνω από αβέβαιη.

■ Σύνοδος ΝΑΤΟ

Ελιγμοί και κόντρες για ένα χαμένο πόλεμο

Εν μέσω διαδηλώσεων που κατέληξαν σε συγκρούσεις και ενός άγριου σκυλοκαυγά των νταβατζήδων της "διεθνούς νομιμότητας" τελείωσε η σύνοδος του ΝΑΤΟ στην Ισταμπούλ. Οι Αμερικάνοι κατάφεραν να προωθήσουν τα σχέδιά τους, παρά την κόντρα της Γαλλίας, τόσο στο Ιράκ όσο και στο Αφγανιστάν, μιας και η λυκοσυμμαχία αποφάσισε τη συμμετοχή της στην εκπαίδευση των ιρακινών στρατιωτικών δυνάμεων, αφήνοντας ανοιχτό το αν αυτή θα γίνει μέσα ή έως απ' το Ιράκ (η Γαλλία αντιτάχτηκε στο να γίνει η εκπαίδευση στο Ιράκ). Αποφάσισε ακόμη την ενίσχυση των "ειρηνευτικών" στρατευμάτων στο Αφγανιστάν, με τουλάχιστον 1000 επιπλέον στρατιώτες μετά από έκκληση απελπισίας του αφγανού Κουίσλινγκ Χαμίντ Καρζάι για την επικείμενη εκλογές του Σεπτέμβρη (απόφαση που επίσης πέρασε παρά την αντίδραση της Γαλλίας που υποστήριξε την ανάπτυξη

έκτακτης δύναμης μόνο σε έκτακτη ανάγκη).

Οι Αμερικάνοι προσπάθουν να στριμώξουν τους "συμμάχους" τους να εμπλακούν πιο ενεργά στο ιρακινό και το αφγανικό ηφαίστειο. Πιστεύουν ότι στήνοντας μια νατοϊκή δύναμη μέσα στο Ιράκ (έστω κι αν αυτή θα αποτελείται από στρατιώτες των ιδιων χωρών που συμμετέχουν ήδη στην κατοχή) θα αναγκάσουν τις υπόλοιπες να μπουν πιο ενεργά στο παι-

χνίδι. Μ' αυτό τον τρόπο πιστεύουν ότι θα συμβάλουν στη νομιμοποίηση της ιρακινής κυβέρνησης στα μάτια του ιρακινού λαού μέσω της τρομοκράτησής του, εφόσον η "διεθνής κοινότητα" και το ΝΑΤΟ τη στηρίζουν. Το ίδιο συμβαίνει και στο Αφγανιστάν.

Ομως αυτά για την ώρα δεν έχουν δώσει καρπούς παρά μόνο στον πόλεμο της προπογάνδας. Γιατί στην πράξη η "αντιτρομοκρατίκη" συμμοχία δεν πέτυχε τί-

πποτα περισσότερο από πριν ούτε και πρόκειται να πετύχει όσο η αντίσταση σ' αυτές τις χώρες συνεχίζεται και τα κορμά των κατακτητών στρατιωτών πέφτουν το ένα μετά το άλλο. Οι Γάλλοι, οι Γερμανοί και οι Ισπανοί δεν δείχνουν διατεθειμένοι να απολλάξουν τους Αμερικανοβρετανούς από μερικά φρερτρα, προσφέροντας τις δυνάμεις τους βορά στις επιθέσεις της Αντίστασης, όσο διαπιστώνουν ότι ο πόλεμος χάνεται.

■ Ετοιμάζουν νέο Γκουαντανάμαρο!

ΗΠΑ και Βρετανία σκοπεύουν να δημιουργήσουν νέο Γκουαντανάμαρο σε ένα νησί του Ινδικού Ωκεανού ονόματι Ντιέγκο Γκαρσία, σύμφωνα με καταγγελία του σκοτεινού βουλευτή Αλεξ Σάλμον, που δημοσιεύτηκε στο Αλ-Τζαζίρα. Το νησάκι ανήκει στη Βρετανία και χρησιμοποιήθηκε σα βάση των Αμερικάνων και για τους δύο πολέμους στο Ιράκ αλλά και στο Αφγανιστάν. Οι 4.500 κάτοικοί του, που εκδιώχθηκαν βίαια μέσα σε εξι χρόνια -απ' το 1967 μέχρι το 1973- δικαιώθηκαν από ανώτατο βρετανικό δικαστήριο πριν από τέσσερα χρόνια, αλλά η Βρετανική κυβέρνηση αρνείται να τους επιτρέψει να γυρίσουν στα σπίτια τους, με το αιτιολογικό ότι το νησί χρειάζεται για τις αυξημένες ανάγκες της "άμυνας" των ΗΠΑ μετά την 11η Σεπτέμβρη.

Μετά τις καταγγελίες απ' τη βρετανική εφημερίδα "Observer" (11/6) για δίκτυο μυστικών φυλακών όπου κρατούνται και βασανίζονται πάνω από 3.000 ύποπτοι για "τρομοκρατική δράση", άλλη μια καταγγελία προστίθεται για να αποδειξίζει ότι στόχος του "αντιτρομοκρατικού" συνασπισμού είναι να γεμίσει την υφρήλιο με μικρά και μεγάλα Γκουαντανάμαρο, όπου θα καταπατούνται στοιχειώδη δικαιώματα των κρατουμένων, εφαρμόζοντας καταδίκες χωρίς δίκες. Οσοι πιστεύουν ότι οι εποχές της ναζιστικής θηριωδίας έχουν περάσει καλό είναι να ξαναδούν λόγο τα πράγματα. Αυτό που πρέπει να περάσει είναι η εποχή του εφησυχασμού, γιατί διαφορετικά όσοι δεν υποτάσσονται στη βαρβαρότητα που βιώνουν θα είναι υποψήφιοι "φιλοξενούμενοι" των νέων Νταχάου.

■ «Ανάκαμψη» χωρίς μέλλον

Οι αισιόδοξες προβλέψεις των "ειδικών" για το ρυθμό ανάπτυξης της αμερικανικής οικονομίας δεν επαληθεύτηκαν κι έτσι ο ρυθμός ανάπτυξης για το πρώτο τρίμηνο του 2004 δεν έπιασε το προβλέπομένο 4.4%, αλλά καθηλώθηκε στο 3.9% (ποσοστό μικρότερο κι απ' το αντίστοιχο περσινό). Επισημανθείται ότι οι "ειδικοί" έβαλαν εκεί που ζέρουν τις προηγούμενες προβλέψεις τους και αναγκάστηκαν να τις διόρθωσαν κατά μια ποσοστιαία μονάδα (από 4.5% σε 3.5%).

Τί σημαίνει αυτό; Οτι παρά τη "νίκη" των Αμερικάνων στο Ιράκ και όσα αυτή συνεπάγεται (πλιάτσικο στο ιρακινό πετρέλαιο και την "ανοικοδόμηση", κτλ), η περίφραγμη "ανάκαμψη" είναι πολύ αδύνατη. Αυτό φαίνεται κι απ' τις εκτιμήσεις του υπουργείου Εμπορίου των ΗΠΑ που απέδωσε αυτή την εξέλιξη στην αύξηση των εισαγωγών καθώς και στη συγκρατημένη καταναλωτική διάθεση των Αμερικανών. Αν σε περιόδους "ανάκαμψης" συνεχίζει να υφίσταται "συγκρατημένη καταναλωτική διάθεση", τότε μπορεί να καταλάβει κανείς τι θα γίνει τότε που ο οικονομικός κύκλος θα περάσει στη φάση της κρίσης.

Παλαιοιστίνων που ακολούθησαν τους νεκρούς γηγέτες στο νεκροταφείο των Μαρτύρων, την άρα της κηδείας των επτά «συνθήσεων» τέτοιες ειδήσεις. Δίνοντας έτοις στους Σιωνιστές την άνεση να δολοφονούν χωρίς κανένα δισταγμό. Οσούς ή αδικία κι η καταπίεση ενός λαού παίρνουν τα χαρακτηριστικά της πιο άθλιας βαρβαρότητας, τόσο πιο δύσκολη -αν όχι αδύνατη- είναι η υποταγή του. Κι αν ο δυτικός κόσμος συνεχίζει να κωφεύει, ας μην ξαφνιαστεί αν το επόμενο "τυφλό χτύπημα" στο έδαφος του θα είναι από Παλαιοιστίνους...

...και πληρωμένη

«Η Ναμπλούς έχασε, σε μια σφράγι, τους καλύτερους ηγέτες... Η οργή που κυριαρχεί στους κατοίκους της Ναμπλούς είναι πολύ μεγάλη. Η οργή κατευθύνεται ενάντια στα μύτια, την Παλαιοιστίνιακή Αρχή και τη διεθνή κοινότητα, που έρχεται και φεύγει χωρίς να βρει μια λύση στην ισραηλινή τρομοκρατία». Τα λόγια μέλους του Παλαιοιστίνιακού Εθνικού Συμβουλίου στο Αλ-Τζαζίρα, την άρα της κηδείας των επτά δολοφονημένων ηγετικών στελεχών της Παλαιοιστίνιακής Αρχής από τη διεθνή κοινότητα, που έρχεται και φεύγει χωρίς να βρει μια λύση στην ισραηλινή τρομοκρατία. Τα σημεία της ηγετικής μεταβίβασης της Κυριοκής, μεταξύ του Ναζίφ Αμπού Σαρίχ απ' τους Μάρτυρες του Αλ-Ακσά, του Φαντί Άλ Μπαχτί απ' τη Τζαχάντ και του Τζαφάρ Άλ Μασρί απ' τη Χαμάς, ήταν σα να έβγαιναν απ' τα στόμα

Ολυμπιακούς Αγώνες: "Θα τις κατεβάσουμε εμείς υπουργέ! Θα τις σπάσουμε! Θα τις γκρεμίσουμε"! Και γιατί τάχα δεν μπορούμε να μετατρέψουμε σε εδινικό μας χόμπι να "στομώνουμε" συνεχώς το χαφιέδικο "1014" βομβαρδίζοντάς το καθημερινά με χιλιάδες ψευδείς πληροφορίες και καταγγελίες;».

Θα το προσυπογράφαμε αυτό το σημείωμα, αλλά εκείνα τα «Θα» μας κάνουν επιφυλακτικούς. Ο Γ. Βότσης ονειρεύεται να κατέβουν μυριάδες λαού στο δρόμο και να φωνάζουν απλά ότι «δα» σπάσουν τις κάμερες; Γιατί να μην ονειρεύεται κανείς ότι αυτές οι μυριάδες δεν θα λένε λόγια, αλλά θα κάνουν πράξεις, δηλαδή δια τις σπάσουν τις κάμερες, χωρίς απελές και ψευτονταιλίκια; Προφανώς ο κ. Βότσης δεν θέλει να καλέσει σε παράνομες πράξεις. Στη συλλογιστική του ο λαός έχει τη θέση εκείνου που διατυπώνει αιτήματα, τα οποία αρμόδια να επιλύσει είναι μόνο η Βουλή.

■ Οψεις του γελοίου

«Οτο Ρεχάγκελ του ΠΑΣΟΚ» χαρακτήρισε τον Γιωργάκη η Διαμαντοπούλου σε ραδιοφωνική της συνέντευξη. Τί να της πεις τώρα; Μάλλον έμαθε για τον Ρεχάγκελ και το ποδόσφαιρο τον τελευταίο μήνα, εξαιτίας της πορείας της Εθνικής Ελλάδας στο Euro 2004 της Πορτογαλίας. Ας την πληροφορήσει, λοιπόν, κάποιος ότι ο Ρεχάγκελ πήρε ένα σκορποχώρι και το έκανε ομάδα που κερδίζει ξεπερνώντας τις απομικές δυνατότητες των παικτών της. Ενώ ο Γιωργάκης πήρε ένα κόμμα κυθερνητικό και το 'κανε σκορποχώρι, οδηγώντας το από ήπτα σε ήπτα. Οχι τίποτ' άλλο, αλλά για να μη γελάνε οι φίλαθλοι όταν ακούνε τις παπαριές της.

■ Δυστοκία (1)

Ο Δραγασάκης κάηκε νωρίς. Αποσύρθηκε από την κούρσα για τη διαδοχή του Κωνσταντόπουλου στον ΣΥΝ κι έτσι η προσπάθεια να κλειστεί συμφωνία ανάμεσα στο «αριστερό ρεύμα» και μερίδια των «προεδρικών» ναυάγησε. Ο Αλαβάνος έχει βάλει τους αυτοκρατορικούς του όρους και άραξε περιμένοντας να τον φωνάξουν ως μεσαία. Το ίδιο κάνει και ο Κουβέλης, χωρίς αυτός να έχει βάλει όρους. Μ' αυτά και μ' αυτά, δια κυλήσει η ζωή στον ΣΥΝ μέχρι το Δεκέμβρη. Θα 'χουν κάτι να ασχολούνται οι άνθρωποι.

■ Δυστοκία (2)

Η πλάκα είναι ότι στο ίδιο μήκος κύματος κινούνται και οι (έως πρότινος) σύμμαχοι του ΣΥΡΙΖΑ. Εχουμε μετρήσει πέντε «πρωτοβουλίες ενότητας» που κινούνται παράλληλα, δίνοντας όρκους πίστης στην ενότητα και διευκρινίζοντας ότι η μία «πρωτοβουλία» δεν αντιμέτωπης τις άλλες. Οργανώσεις, κόμματα, γκρούπες, παράγοντες και παραγοντίσκοι συζητούν τα ίδια και τα ίδια για πολλοστή φορά και δίνουν διέξοδο σε όσους και όσες δεωρούν την πολιτική μια τεράστια λέσχη συζήτησεων και την Αριστερά ένα συνονδύλευμα παραγοντίσκων που μαζεύει ψήφους. Είναι πάντως μια παλιά και δοκιμασμένη μέθοδος για να ξεπερνάς την κρίση σου: ξεκινάς μια συζήτηση «αυτοπροσδιορισμού», αρχίζεις την ομφαλοσκόπηση και η κρίση ξεπερνιέται (μέχρι την επόμενη φάση της).

■ Πάντα προβοκάτορες

Φαίνεται πως δεν άρεσε καθόλου στην ηγεσία του Περισσού η ανάλυση που έκανε ο αρμόδιος συντάκτης του «Ρίζος-σπάστη» για την απόφαση για τη «δίκη της 17Ν». Μια ανάλυση αντικειμενική, διεισδυτική και πολιτικά καίρια, χωρίς προβοκατορολογίες και πρακτορολογίες. Ανετέθη, λοιπόν, στον πάντα πρόδυμο κ. Μπογιόπουλο να βάλει τα πράγματα στη θέση τους. Ετσι, την περασμένη Τρίτη δημοσιεύτηκε στον «Ρ» το παρακάτω σχόλιο:

«Σάββατο βράδυ, στις 29 Ιούνη του 2002, με την έκρηξη της βόμβας στα χέρια του Ξηρού, ξεκίνησε η επιχείρηση που το αστικό κράτος βάφτισε «εξάρθρωση» της «17Ν». Δυο χρόνια μετά, πίσω από το κουκούλωμα αυτής της τόσο σκοτεινής και βρώμικης (όσο οι μυστικές υπηρεσίες) ιστορίας, αυτό που ορθώνεται είναι οι τρομονόμοι, οι κάμερες παρακολούθησης, το «δίκαιο» του καταδότη και οι παρανέσεις ΠΑΣΟΚ και ΝΔ στους πολίτες να γίνουν χαφιέδες. Η περίφημη «εξάρθρωση» συνεχίζει να ρίχνει νερό στο μέλο της τρομοκρα...ClAs. Η αλήθεια γύρω από την τριαντάχρονη προβοκατόρικη δράση της «17Ν» παραμένει ζητούμενο».

Οταν η αλήθεια δεν συμφωνεί με τις ιδεοληψίες μας, τόσο το χειρότερο για την αλήθεια. Εύγε και στον Μπογιόπουλο και στ' αφεντικά του. Μας έμαθαν πώς γίνεται να είναι κάποιοι πράκτορες και ταυτόχρονα να εισπράπτουν μερικές φρέσιες ισόβια και να μη μιλάνε!

Το περασμένο Σάββατο είχαμε την «Παγκόσμια Μέρα Κατά των Ναρκωτικών» και η πολιτική ηγεσία με τους παρατρεχόμενούς της τη γιόρτασε δεόντως. Ο πρωθυπουργός πήρε τη λαμπτερή συμβία του και έκανε βιζίτα σε μια θεραπευτική κοινότητα, όπου εξήγγειλε ένα ευρύ πρόγραμμα απεξάρτησης με κοινότητες σε όλη τη χώρα, που θα οδηγήσει στην κατάργηση της λίστας αναμονής. Εκπρόσωποι των άλλων κομμάτων πήραν μέρος σε άλλες εκδηλώσεις, στις οποίες τον τόνο έδιναν λαμπτεροί ολυμπιονίκες, ενώ το ντεκόρ αποτελούσαν παιδιά από τις θεραπευτικές κοινότητες.

Λαμπτεροί πολιτικοί από τη μια, λαμπτεροί ολυμπιονίκες από την άλλη. Και στη μέση κάποια παιδιά που πασχίζουν να απεξαρτηθούν. Δυο κόσμοι συναντήθηκαν σε μια κροτέσκα παράσταση απούθμενης υποκρισίας.

Αυτά είναι, λοιπόν, τα πρότυπα για τη νέα γενιά.

Οι πολιτικοί της μίζας και της αρπαχτής, της απάτης και των ψεύτικων ορα-

ντα είναι ατομική επιλογή και ο καθένας μας είναι ατομικά υπεύθυνος για τις όποιες επιλογές του.

Δεν θέλουμε, όμως, να μείνουμε σ' αυτή την προσέγγιση, αλλά να πάμε βαθύτερα. Στον καπιταλισμό για όλες τις αρρώστιες υπάρχει και το φάρμακο. Γιατί το φάρμακο είναι εικένο που εξαγνίζει κοινωνικά την ορρώστια. Την παίρνει από τη σφαίρα του κοινωνικού και τη μεταφέρει στη σφαίρα του ατομικού. Η κοινωνική πραγματικότητα γεννά συνεχώς ψυχικές ασθένειες και τα ψυχιατρεία έρχονται να εξαφανίσουν τα κοινωνικά αίτια. Ρωτήστε ψυχιάτρους με κοινωνική ευθύνη και προσδετική αντίληψη να σας πουν τι ρόλο παίζουν τα ψυχιατρεία και η κυρίαρχη ψυχιατρική, τι εγκλήματα συντελούνται καθημερινά σε βάρος ανυπέρασπων ανθρώπων. Το ίδιο συμβαίνει με κάθε κοινωνικό πρόβλημα. Οι ίδιοι που το δημιουργούν -όχι ως άτομα, αλλά ως κοινωνική συγκρότηση- στίνουν πάντοτε το άλλοι της θεραπείας.

Και οι θεραπευτές με τις καλές προθέσεις και την προσπάθεια που καταβάλ-

κτικώς και μεταφορικώς) επαγγελματίες αθλητές. Άλλού πρέπει να αναζητήσουν τα πρότυπά τους: στους ανθρώπους του μόχθου **και του αγώνα**. Σε εκείνους που αγωνίζονται για να επιβιώσουν και ταυτόχρονα δεν προσκυνούν ψεύτικα είδωλα, αφεντικά και επιβήτορες της εξουσίας. Που βαδίζουν όρθιοι, περήφανοι, αδούλωτοι, ορματιζόμενοι έναν άλλο κόσμο και αγωνίζομενοι για να τον κατακτήσουν. Ξέρετε εσείς κανένα πρόγραμμα απεξάρτησης που να χτίζει τέτοια πρότυπα, που να σφυρήλατεί τέτοιες συνειδήσεις; Όλα τα παιδιά που παλεύουν να απεξαρτηθούν βιώνουν δραματικά αυτή την αντίφαση και γ' αυτό τα ποσοστά τελικής επιτυχίας των προγραμμάτων είναι απελπιστικά χαμηλά. Δεν φτάνεις οι ατομικές επιλογές, αλλά μια πραγματικότητα γεμάτη αντίρρησης.

Μπίζνες οι ουσίες και η απεξάρτηση

μάτων, της υποτελείας και της ξενοδουλείας, της εκμετάλλευσης και της καταστολής.

Οι αθλητές της ντόπιας και του σπόνσορινγκ, του ανταγωνισμού και του άκρατου απομισμού, της επαγγελματικής σπιτιλας και της οσφυοκαμψίας απέναντι στους ισχυρούς του χρήματος και της πολιτικής.

Και μόνο αυτή η εικόνα, της επετειακής συνέρευσης αυτών των δύο διαφορετικών κόσμων, εικόνα τραγική και εξοργιστική συνάμα, αρκεί για να μας πείσει ότι έξαρτηση και απεξάρτηση αποτελούν τις δύο όψεις του ίδιου νομίσματος, αποτελούνται εκφράσεις μιας από τις πιο προσδοφόρες επιχειρήσεις σε παγκόσμιο επίπεδο.

Ξέρουμε τον αντίλογο και σπεύδουμε να τον αντικρούσουμε:

— Πώς μπορείτε να βάζετε την απεξάρτηση στον ίδιο παρονομαστή με την εξάρτηση; Οι διάφορες μονάδες απεξάρτησης είναι η μόνη διέξοδος για μια

λουν; Στο ερώτημα αυτό θα ταίριαζε η γνωστή φράση από τη «Θεία Κωμωδία» του Δάντη: «Ο δρόμος για την κόλαση είναι στρωμένος με τις καλύτερες προθέσεις». Σε όλα τα κέντρα θεραπείας εργάζονται άνθρωποι με καλές προθέσεις και με ανιδιοτελή διάθεση προσφοράς. Δίπλα σ' αυτούς, όμως, εργάζονται -και είναι αυτοί που κάνουν το κουμάντο- άνθρωποι που χαρίζονται καριέρες, που κάνουν επάγγελμα (και δη προσδοφόρο) και όχι κοινωνική προσφορά, αδιάφοροι κρατικοί υπάλληλοι, πολιτικοί παράγοντες και παραγοντίσκοι, άνθρωποι βουτηγμένοι με τη θέλησή τους στην καπιταλιστική

Ρεβάνς για τη χαμένη τιμή του

Η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Ημεταπολιτευτική ιστορία της Ελλάδας διά χειρός Μιχαήλ Μαργαρίτη. Ο ελληνικός αστισμός βρήκε τον συγγραφέα του. Αυτόκλητο; Αυτό δεν είμαστε σε θέση να το πούμε εμείς. Θα δείξει, όπως λέμε. Σίγουρα, πάντως, ταιριαστό στη σημερινή φάση της μιζέριας, της πολιτικής κατάπτωσης, του σαπίσματος του ελληνικού καπιταλισμού.

Ενας πρόεδρος εφετών (ήδη προσχθείς σε αρεοπαγίτη) επιφορτίστηκε με το καθήκον της εξόντωσης μερικών πολιτικών αντιπάλων του συστήματος, που αμφισβήτησαν ένοπλα την κυριαρχία του, που αμφισβήτησαν το μονοπάλιο του στη βία (και μερικών ακόμα που επιλέχτηκαν ως βολικοί στόχοι για να δέσει το σενάριο της εξάρθρωσης). Μαζί με δυο ακόμη δικαστές επιβεβιώσεις αυτό που έχει γράψει ο επιφανής γερμανός νομικός Χάινριχ Χανδρέφ: «Στις πολιτικές ποινικές δίκες στόχος δεν είναι η διερεύνηση της αλήθειας, αλλά η εξόντωση του αντιπάλου» (τη ρήση δανειζόμαστε από την αγόρευση στη δίκη του συνηγόρου υπεράσπισης Ιππ. Μιλωνά).

Στα εκτεταμένα καθημερινά ρεπορτάζ της «Κ» από τη δίκη (σήμερα είναι διαθέσιμα από το site: www.eksegersi.gr) έχει περιγραφεί με σαφήνεια το χρονικό της εξόντωσης με ποινικά μέσα των κατηγορούμενων γι' αυτή την υπόθεση και στα επόμενα φύλλα θα επιχειρήσουμε μερικές επισημάνσεις υπό το φως της απόφασης που δημοσιεύτηκε. Σ' αυτή την πρώτη προσέγγιση πρέπει να επισημάνουμε κάπι το πολύ πιο σημαντικό από την ποινική εξόντωση των κατηγορούμενων: την απόπειρα να ξαναγραφεί η ιστορία της μεταπολιτευσης «με το δεξιό χέρι» (αντιστρέφουμε ένα από τα αγαπημένα ευφυολογήματα του κ. Μαργαρίτη, που συνήθιζε να λέει, απευθυνόμενος σε κατηγορούμενους και μάρτυρες υπεράσπισης, ότι «τώρα τελευταία η ιστορία γράφεται με το αριστερό χέρι»). Να γραφεί η ιστορία της μεταπολιτευσης έτσι όπως βολεύει τον ελληνικό αστισμό σήμερα, στην εποχή του δόγματος Μπους, της «παγκόσμιας εκστρατείας κατά της τρομοκρατίας».

Είχε τέτοια εντολή, τέτοια εξουσιοδότηση ο πρόεδρος του πρώτου έκτακτου τρομοδικείου; Αν κρίνουμε από το κλίμα που δημιούργησε η Αντιτρομοκρατική με τα παπαγαλάκια της και η πολιτική ηγεσία με τις δηλώσεις της, όχι. Το κλίμα ήταν κλίμα πλήρους απαξίωσης της 17Ν, πλήρους απαξίωσης της επαναστατι-

κής αριστεράς, πλήρους απαξίωσης των κατηγορούμενων, που παρουσιάζονταν ως «εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου», κατά τη χαρακτηριστική έκφραση του τότε υπουργού Δημόσιας Τάξης Μ. Χρυσοχοΐδη και πολλών άλλων στελεχών του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ, ώς άξεστοι, φιλοτομαριστές, χειρότεροι και από τους «ποινικούς». Η δε «Ε.Ο. 17 Νοέμβρη» παρουσιάζονταν ως μια μακριότερη συμμορία, που έκανε ληστείες και εικετελούσε συμβόλαια θανάτου. Αυτή η οργάνωση και τα μέλη της, σύμφωνα με την κυριαρχούσα τότε άποψη, όχι μόνο δεν ανήκε στην αριστερά, αλλά δεν μπορούσε καν να θεωρηθεί πολιτική οργάνωση.

Στην απόφαση που συνέγραψε ο κ. Μαργαρίτης δεν υπάρχει αυτό το κλίμα. Το περιεχόμενο αυτής της απόφασης αποτελεί «μια καλογραφιμένη „προκήρυξη“ εκπροσώπων της καθεστηκίας τάξης», όπως εύστοχα σημειώσαν οι Κατερίνα Κατή και Παναγιώτης Στάθης στην «Ελευθεροτυπία» (26.6.04). Θα διαφωνήσουμε μόνο με το «καλογραφιμένη». Γιατί το «μανιφέστο Μαργαρίτη» είναι κακογραφιμένο. Οχι από άποψη φιλολογική (απ' αυτή την άποψη θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε -με κάποια δυσκολία είν' αλήθεια- καλογραφιμένο), αλλά από άποψη ουσίας, βάθους ανάλυσης, επιστημονικότητας. Ενας μέτριος αστός κοινωνιολόγος ή ιστορικός θα μπορούσε να υπηρετήσει πολύ καλύτερα την ταξική του άποψη.

Ομως ο κ. Μαργαρίτης είναι ημιμοθής και η ημιμοθεία είναι χειρότερη από την αμάθεια. Μάζεψε τα ευφυολογήματα που επί εννέα μήνες εκτόξευε σε καθημερινή βάση στη διάρκεια της δίκης, τουστάρισε ως φιλολογικός ρακοσυλλέκτης κάποιες απόψεις που δανείστηκε από βιβλία της συμφράσης, διαστρέβλωσε (σκόπιμα ή επειδή δεν τις κατανόησε) απόψεις των μαρτύρων υπεράσπισης, των κατηγορούμενων και των συνηγόρων τους, έφτιαξε έναν αχτοφράχτη μεριότατου επιπέδου και μας τον παρουσίασε ως ιστορικό πόνημα. Κάλεσε μάλιστα και τους δημοσιογράφους για να τους το παραδώσει, όλοι αν του χάλαισε το σκηνικό ο προϊστάμενος του Εφετείου με τις τυπολατρικές και άλλες ογγυλώσεις του.

Η προστράτεια φιλοδοξία του κ. Μαργαρίτη τον οδήγησε μέχρι του σημείου να επιδιώξει να κάνει αναλύσεις για όλα τα ρεύματα του μαρξι-

σμού, για τον οποίο έχει μαύρα μεσάνυχτα και ό,τι έμαθε το έμαθε στη διάρκεια αυτής της δίκης, από τις σκόρπιες και κατ' ανάγκη αποστασματικές αναφορές που έκαναν οι κατηγορούμενοι, οι συνήγοροι και οι μάρτυρες υπεράσπισης. Πρέπει, όμως, να κατέχεις στοιχειώδως τις βασικές αρχές του μαρξισμού (που ως ρεύμα σκέψης περιέχει τρία βασικά συστατικά στοιχεία: φιλοσοφία του διαλεκτικού και ιστορικού υλισμού, πολιτική οικονομία, επιστημονικό σοσιαλισμό) για να μπορείς να αναφέρεσαι αποστασματικά σ' αυτόν. Οταν δεν κατέχεις τα στοιχειώδη, τότε η αποστασματικότητα σε οδηγεί σ' ένα ιδεολογικοπολιτικό καρακιτσαρί, σε μια φιλολογική κουρελαρία χαμηλότατου επιπέδου. Θα χρειαζόμασταν ολόκληρο τόμο για να μιλήσουμε για την αβάσταχτη ελαφρότητα των Μαργαρίτεων φληγμάτων. Παραδειγματικά μόνο αναφέρουμε ένα, το οποίο θα έπρεπε να γνωρίζει και ένας στοιχειώδως μορφωμένος αστός. Ο κ. Μαργαρίτης λοιπόν, χαρακτηρίζει τον Ροβεστιέρως ως γηγέτη της Παρισινής Κομμούνας! Πώς θα χαρακτηρίζατε εσείς κάποιον που μας λέει ναρκισσεύμενος ότι κατανόησες και ανέλυσε το φαινόμενο της ενόπλης επαναστατικής βίας και της σχέσης της με τον μαρξισμό, αλλά αγνοεί πως τη Γαλλική Επανάσταση και την Κομμούνα του Παρισού δεν τις χωρίζει μόνο ένας αιώνας, αλλά και άβυσσος ταξική (αστική η μία, προλεταριακή η άλλη), που μπερδεύει τον Ροβεστιέρως με τον Μπλανκί και την τρομοκρατία που πράγματι άσκησαν οι Γιακωβίνοι με τη... μη τρομοκρατία που δυστυχώς άσκησε η Κομμούνα;

Είπαμε, όμως, ο κ. Μαργαρίτης ως κοινωνιολόγος και ως ιστορικός είναι ό,τι πιο ταριχευμένη της συμπεριφέρειας της δίκης, όπως καθορίστηκε από τη στάση των περισσότερων κατηγορούμενων -ειδικά αυτών που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στη ΜΟΔ, ενώ εκείνους στους οποίους μεν γιανγκρίζεις πολιτικά κίνητρα τους δικάζεις στη ΜΟΔ, ενώ εκείνους στους οποίους μεν γιανγκρίζεις πολιτικά κίνητρα τους δικάζεις σε αμιγώς επαγγελματικό δικαστήριο. Γιατί; Για να εξοβελίσεις κάθε ίδεα λαϊκού ελέγχου. Για να μπορεί ο δικαστής που επιλέγεται να συμπεριφέρεται όχι ως υπεράνω τάξεων και ταξικών ανταγωνισμών εκπρόσωπος της «τυφλής δικαιοσύνης», αλλά ως ανοιχτομάτης εκπρόσωπος ταξικών (συστηματικών) σκοπιμοτήτων.

Προς το παρόν, ας κρατήσουμε αυτό ως το πρώτο συμπέρασμά μας. Η απόφαση του πρώτου έκτακτου τρομοδικείου είναι μια καθαρά πολιτική απόφαση (και όχι απλά μια απόφαση υπαγορευμένη από πολιτικές σκοπιμότητες, που θα ήταν έτσι κι αλλιώς). Αντιμετωπίζει την «Ε.Ο. 17Ν» ως μια πολιτική οργάνωση,

ελληνικού αστισμού

ΛΣΗ ΓΑ ΤΗΝ «ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ 17Ν»

να δώσει πολιτική λύση με τη μετατροπή της ποινής τους σε ισόβια. Ομως ο υπουργός και λοιποί πολιτικοί και στρατιωτικοί παράγοντες της χούντας ήταν σάρκα από τη σάρκα της αστικής τάξης, ενώ τα μέλη και τα φέρομενα ως μέλη της 17Ν βρίσκονται στην όλη όχθη και τα χυτήματα σ' αυτούς πρέπει να είναι κάτω από τη ζώνη, όσο γίνεται πιο βρόμικα. Ας σημειωθεί ότι τη δικαστική απόφαση για το «στιγμαίο» ο κ. Μαργαρίτης την επαινεί χαρακτηρίζοντάς την «καθαρά νομική» και «μινιμαλιστική» εκ των πραγμάτων» και προκαλεί την ίδια την ιστορική μνήμη γράφοντας ότι αυτή η απόφαση «δεν έγινε αποδεκτή από ομάδες απόμων, αλλά και μέρος των λαϊκών μαζών που εμφορούνταν από «ρεβανσιστές» διαθέσεις».

Ειδικά αυτή την αναφορά εμείς τη θεωρούμε πρόκληση. Γιατί η λαϊκή απαίτηση για παραδειγματική τιμωρία όλων όσων συνεργάστηκαν με τη χούντα ήταν πάνδημη και εκφράστηκε στα μαζικότατα συλλαλητήρια εκείνης της περιόδου με την παρουσία εκατομμυρίων ανθρώπων. Και βέβαια, δεν εξέφραζε ρεβανσιστική διάθεση, αλλά αποτελούσε ένα πολιτικό αίτημα το οποίο -στο κάτω κάτω- δεν έβγαινε έξω από τα πλαίσια της αστικής δημοκρατίας. Ενα ρεπουμπλικανικό αίτημα ήταν

■ Προσπάθεια απαξίωσης της

και θα παρακαλούσαμε τον κ. Μαργαρίτη να ρίξει μια ματιά στον Μαξ Βέμπερ για να πληροφορηθεί ποια είναι η διαφορά ανάμεσα στα συντρητικά αστικά και στα ρεπουμπλικανικά αστικά αιτήματα. Αντίθετα, τη ρεβάνης για τη χαμένη πιμή του ελληνικού αστισμού από τη δράση της 17Ν προσπάθησε να πάρει το δικαστήριο στο οποίο προήρευσε ο κ. Μαργαρίτης. Μια ρεβάνης με τα όπλα που το αστικό κράτος χορηγεί στους δικαστές του. Μια ρεβάνης μακριά από τα μάτια του λαού, χωρίς λαϊκούς δικαστές (άλλη μια έκφραση φρόβου) και χωρίς την παραμικρή λαϊκή στήριξη. «Δώστε τη χούντα στο λαό» και «φρόλα στο σκύλο της ΕΣΔ» φώναζαν εκατομμύρια άνθρωποι το 1974-75. Μήπως μπορεί ο κ. Μαργαρίτης να μάς πει αν ακούστηκε το σύνθημα «δώστε τη 17Ν στο λαό»; Μήπως θυμάται πόσοι μαζεύτηκαν στο συλλαλητήριο που κάλεσαν οι «Ως εδώ» στο Σύνταγμα; Να του το θυμίσουμε εμείς: 200 νοματαίοι μαζεύτηκαν όλοι κι όλοι και η πλειοψηφία τους ήταν βουλευτές που έκαναν την περατζάδα τους για να τους γράψουν οι κάμερες και να επιδεξουν καλή διαγωγή στον ανθύπατο Μήπερ.

επαναστατικής βίας

Η δικαστική απόφαση προσπάθει (και νομίζει ότι το καταφέρνει) να απαξιώσει όχι μόνο τη συγκεκριμένη οργάνωση και τα μέσα πάλης που χρησιμοποίησε, αλλά γενικότερα την επαναστατική βία και εκείνη την Αριστερά που δεν συμβιβάζεται, δεν μεταταρέπεται σε καθεστωτική δύναμη και νομιμόφρων συνιστώσα του αστικού πολιτικού φάσματος, αλλά εξακολουθεί να ορφανίζεται και να δουλεύει για την ανατροπή του καπιταλισμού, το τάσκισμα του αστικού κράτους και το πέρασμα στην κομμουνιστική κοινωνία (σ' αυτή την αριστερά ανήκουν και οι οργανώσεις που επελέξαν την τακτική του αντάρτικου πάλης με τη μορφή που τη γνωρίσαμε).

Αντιγράφοντας τις άθλιες ιδέες τρισάθλιων αγγλοσαξονικών εγκεφάλων («Origins of Terrorism, Psychologies, Ideologies, States of Mind», edited by Walter Reich), ο κ. Μαργαρίτης επιχειρεί μια ψυχολογίουσα προσέγγιση του φαινομένου της επαναστατικής βίας, έτοις όπως εκδηλώθηκε όχι μόνο στη χώρα μας, αλλά διεθνώς. Για να είναι κάπως αληθοφανής, κοπιάρει με τον πιο άθλιο τρόπο (αποσπασματικά και στρεβλά) και κάποιες από τις απόψεις που παρουσιάστηκαν στη δίκη από κατηγορούμενους, συνηγόρους και μάρτυρες υπεράσπισης και φτιάχνει τον έχις σχταρμά:

— Η μεταπολιτευτική δημοκρατία είχε προβλήματα, άφηνε αδικιά ως αιτήματα, αλλά η πλειοψηφία τοποθετούντων απέναντι σ' αυτά τα προβλήματα με θετικό τρόπο και προσπαθούσε να τα επιλύσει μέσα από τις κοινοβουλευτικές διαδικασίες.

— Μερικοί, όμως «υπέλαβαν εκούσια ή ακούσια ότι συνεχίζεται, μέσω του μεταπολιτευτικού πολιτικού συστήματος, με άλλα μέσα, η στέρηση των λαϊκών ελευθεριών και η ηγεμονία ενός αδιόρατου φαντασιακού συστήματος κηδεμόνευσης των πολιτικών πραγμάτων από εσωτερικές και εξωτερικές δυνάμεις (πρβλ. *Underground* του Κουστουρίτσα). Την άποψη αυτή μέρους των λαϊκών μαζών οι ανωτέρω ιδρυτές της ΕΟ 17Ν εκμεταλλεύθηκαν και προέβαλαν προς τα έξω και ταύτισαν τα πολιτικά κόμματα με τη δικτατορική διακυβέρνηση, την

άρχουσα οικονομική τάξη με «αδίστακτους καπιταλιστές», τους λειτουργούς του τύπου, τους λειτουργούς της δικαιοσύνης κλπ. κρατικούς λειτουργούς, καθώς και τους αξιωματούχους ξένων συμμάχων χωρών, ως συνειδητά και αδίστακτα όργανα διαιώνισης και προώθησης μιας τέτοιας πολιτικής διαδικασίας. Με βάση κριτικές θέσεις ακραίων, δυσχερώς κατανοητών, ουτοπικών μαρξιστικών ιδεολογικών αποκλίσεων ταύτισαν όλους τους ανωτέρω με τα όργανα της δικτατορίας.

Όλα, λοιπόν, οφείλονται σε μια διαστροφή. Μια διαστροφή μέρους των λαϊκών μαζών, κατ' αρχήν, και μια διαστροφή εκείνων που ίδρυσαν τις οργανώσεις ένοπλης πάλης κατά δεύτερο λόγο. Οσο κατάλαβε τον Μπρεχτ ο κ. Μαργαρίτης άλλο τόσο κατάλαβε και τον Κουστουρίτσα, με τον οποίο κυριολεκτικά μας είχε πρήξει στη διάρκεια της δίκης και φαίνεται πως του άρεσε τόσο πολύ ώστε επικαλέστηκε το *Underground* και στην απόφαση (τεράστιων διαστάσεων κοινωνιολόγος!).

Δεν είναι σε θέση να αποδώσει στους πολιτικούς του αντιπάλους τη βάση των απώψεών τους και να τους πολεμήσει. Γιατί, βέβαια, η συλλογιστική της 17Ν και όλων των άλλων επαναστατικών οργανώσεων -είτε επελέξαν την τακτική του ένοπλου αγώνα είτε όχι- δεν ήταν ότι «συνεχίζεται η δικτατορία», όπως τους αποδίδει η απόφαση. Ήταν κάτι το εξαιρετικά απλό, το οποίο όμως αδυνατεί να συλλαβθεί ο παντελώς απαιδευτός νους του κ. Μαργαρίτη. Οτι εκείνο που μετράει πρωτίστως είναι η ύπαρξη του καπιταλιστικού κοινωνικού, οικονομικού και πολιτικού συστήματος, ανεξάρτητα από τη μορφή που παίρνει η διαχείριση της κρατικής εξουσίας (δικτατορική ή κοινοβουλευτική). Αντικαπιταλιστικό αγώνα έκαναν και μέσα στη δικτατορία, αντικαπιταλιστικό αγώνα συνέχισαν να κάνουν και μετά. Τα μέσα πάλης που επιλέγει κάθε οργάνωση είναι μια άλλη υπόθεση. Καμιά επαναστατική οργάνωση, όμως, που έκανε ένοπλο αγώνα στη διάρκεια της χούντας, δεν υποστήριξε ότι ο τελικός της σκοπός ήταν η πτώση της χούντας και η αποκατάσταση του κοινοβουλευτικού. Το αν καλώς ή κακώς επέλεξαν ως μορφή πάλης και τον ένοπλο αγώνα, αν για λόγους τακτικής έπρεπε να υπάρξει διαφοροποίηση στα μέσα πάλης μετά τη με-

Πήγαν περίπατο τα περί «εγκληματιών του κοινού πονικού

ταπολίτευση και άλλα τέτοια ζητήματα απασχόλησαν και εξακολουθούν να απασχολούν τη συζήτηση μέσα στο επαναστατικό κίνημα, δεν έχουν καμιά σχέση όμως μ' αυτά που αντιλαμβάνεται ο κ. Μαργαρίτης, επειδή δεν είναι σε θέση (η δεν βολεύει την άποψή του) να αντιληφθεί κάποιες απλές, βασικές αλήθειες.

Ετοιμαστηκή βία απαξιώνεται ως μέθοδος πολιτικού αγώνα και μετατρέπεται σε φαντασιακή εμμονή κάποιων, οι οποίοι μπορεί να μην είναι serial killers (ο κ. Μαργαρίτης δεν υιοθέτησε τελικά την αγγλοσαξονικό τύπου ερμηνεία που το προσέφερε ο συνήγορος της αμερικανικής πρεσβείας Ηλ. Αναγνωστόπουλος), δεν είναι όμως και εντελώς στα καλά τους. Μοιάζουν με τις καρικατούρες του *Underground*, είναι όντως άνθρωποι που η ιδεολογική τους διαστροφή τους οδηγεί σε πλήρη απόσταση από την πραγματικότητα, σε επίπεδο περίπου ψυχικής διαταραχής.

Τί μπορούσε να πει ο κ. Μαργαρίτης, αν θήλε να σταθεί στοιχειωδώς έντιμα απέναντι σ' αυτούς που κρίνει; Το εξής απλό: αμφισβητήσατε βίασα την καθεστηκυά τάξη, σκοτώσατε εκπροσώπους της, πλήξατε κτήρια της, τσαλακώσατε το κύρος των διωκτικών της μηχανισμών, κύριοι οις καταδικάζουμε κατ' αρχάς ως αντιπάλους αυτής της καθεστηκυάς τάξης. Μέσα στον μανιχαϊσμό της σκέψης του και στον πρωτογονισμό της συμπεριφοράς του ο εισαγγελέας Λάμπτρου στάθηκε πιο έντιμος πολιτικά απέναντι στους κατηγορούμενους (εννοούμε αυτούς που ανέλαβαν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους στην 17Ν). Ο κ. Μαργαρίτης δεν τίμησε καν την ιδιότητα του ερασιτέχνη μποξέρ που είχε στα νιάτα του (αυτή την ιδιότητα δεν μπορούμε να του την αμφισβητήσουμε, γιατί ξέρουμε πως είναι αληθινή). Επέλεξε μόνο χτυπήματα κάτω από τη ζώνη, κατά αντιπάλων που ήταν δεμένοι χειροπόδαρα. Την Ιστορία, όμως, δεν μπορεί να τη χτυπήσει κάτω από τη ζώνη, κατά αντιπάλων που ήταν δεμένοι χειροπόδαρα. Την Ιστορία, όμως, δεν μπορεί να τη χτυπήσει κάτω από τη ζώνη και είναι πλέον ει βέβαιον ότι ο ιστορικός του μέλλοντος θα επιφύλαξε για το πόνημά του μια μεταχείριση που θα ισοδυναμεί με την έσχατη περιφρόνηση.

Είναι περιττό βέβαια να σταθούμε σε θεωρητικά ζητήματα που προσπαθεί να «πολεμήσει» ο κ. Μαργαρ

ΚΟΝΤΡΑ

κτάκτο στρατοδικείο No 2

■ 74η μέρα, Παρασκευή, 25.6.2004

«Είσαστε μια γυναίκα σεμνή και αξιοπρεπέστατη». «Έπιπτε ορισμένα περιστατικά -τον εαυτό μου εκφράζω- σαφή. Το ότι βρίσκεται κατηγορούμενος ο κ. Κανάς, με βαρύτατες κατηγορίες, τον έχει οδηγήσει το μίσος της Κυριακίδου και του Βεντούρη; Αυτό λέτε».

Στα παραπάνω λόγια του αναπληρωτή προεδρου Γρ. Μάμαλη αποτυπώνεται όλη η ουσία που αποκαλύφθηκε πιο καθαρά από κάθε άλλη φορά με τη συγκλονιστική κατάθεση της **Σοφίας Παπαγρηγοράκη**, μάρτυρα υπεράσπισης του Αγγ. Κανά. Η κ. Παπαγρηγοράκη είναι μάρτυρας του καταλόγου. Εχει καταθέσει και στον ανακριτή. Θα περίμενε κανείς, λοιπόν, ότι από την έδρα θα της γινόνταν ερωτήσεις επί τη βάσει της ανακριτικής της κατάθεσης. Αυτό δεν έγινε. Αντίθετα, η πρόεδρος προσπάθησε -προσεκτικά είν' αλήθεια, γιατί ο Κούγιας καραδοκούσε- όσο γινόταν να απαξιώσει τη μάρτυρα, επιμένοντας σε στοχεία της προσωπικής της ζωής, με μια ματιά που απέπνεε κοινωνικό κομφορμισμό. Γ' αυτό και θεωρούμε σημαντικά τα όσα είπε ο αναπληρωτής πρόεδρος και τον σαφέστατο υπανιγμό του «τον εαυτό μου εκφράζω».

Τί κατέθεσε η κ. Παπαγρηγοράκη;

Οτι κατέφυγε στην Κίμωλο για δουλειά, ύστερα από έναν άτυχο γάμο και αφού είχε μαλώσει με τους δικούς της. Δούλεψε το καλοκαίρι σε μια ταβέρνα και το χειμώνα της πρότεινε δουλειά ο τότε κοινοτάρχης Βεντούρης στο σπίτι του. Η συμφωνία τους ήταν να κατοικεί και να τρώει εκεί και να της δίνει 70.000 δρχ. το μήνα. Την πλήρωσε μόνο τους πρώτους τρεις μήνες και μετά σταμάτησε. Οπως χαρακτηριστικά είπε, δεν του περισσευναν λεφτά από την πρέφα και τα κεράσματα (ας σημειωθεί ότι για τους ουκ ολίγους Κίμωλάτες που έχουν καταθέσει στη δίκη της Βεντούρης έκανε το επάγγελμα του κοινοτάρχη, του πρεφαδόρου και του ερασιτέχνη φαρά στο μάλο). Η κ. Παπαγρηγοράκη συνήψε ερωτικό δεσμό με τον Βεντούρη, ο οποίος διαλύθηκε στα τέλη του 2001, αλλά έμεινε στο σπίτι του έναν ακόμη χρόνο, για να τον βοηθήσει και στις εκλογές του 2002, επειδή αισθανόταν μεγάλη υποχρέωση απέναντι του.

Ολο το διάστημα που έμεινε στο σπίτι του Βεντούρη διαπίστωσε τον στενό δεσμό Βεντούρη-Κυριακίδου. Είναι πεπιστρέψη ότι οι δύο τους είχαν και ερωτική σχέση και περιέγραψε περιστατικά που το πιστοποιούν. Ακούσει και συζητήσεις των δύο στο σπίτι του Βεντούρη και τηλεφωνικές επικοινωνίες. Τους ένωνε ένα πρόγλα: το μίσος κατά του Κανά. Την Κυριακίδου για τους γνωστούς λόγους, τον Βεντούρη επειδή ο Κανάς ήταν εκείνος που τον ξεβόλεψε από τη θέση του μόνιμου κοινοτάρχη. Η κ. Παπαγρηγοράκη αναφέρθηκε διεξοδικά στο περιεχόμενο συζητήσεων που άκουσε. Η Κυριακίδου, που στο μεταξύ είχε μηχανεύει τα πάντα για να ξεφτίλισε τον Κανά, κάποια στιγμή άρχισε να λέει ότι «έιναι στη 17Ν». Ο Βεντούρης φαινόταν να αντιδρά και να της λέει ότι μπορεί να μπλέξει. Κάποια στιγμή, όμως, φαίνεται πως πείστηκε κι αυτός, γιατί η Παπαγρηγοράκη τον άκουσε κάποια φορά να λέει στο τηλέφωνο: «Τον Σερίφη να τον βάλεις μέσα, γιατί είναι μούτρο» (θυμίζουμε ότι ο Βεντούρης υπήρξε συνδικα-

λιστής της ΠΑΣΚΕ). Εχει ακούσει την Κυριακίδου να μιλάει για επαφές της με εισαγγελείς, για «πακέτο» που θα πάρει κλπ.

Ηταν μια κατάθεση σαφής, συγκρητιμένη, χωρίς καμία αντίφαση, χωρίς κανένα κενό. Με παραστατικό τρόπο εκτέθηκε όλη η άρρωστη σχέση Κυριακίδου-Βεντούρη και οι συνεχείς συνωμοσίες τους σε βάρος του Κανά. Σε κάθε καλπιστικό παρατηρητή έγινε σαφές ένα πρόγλα: ότι η Κυριακίδου, που επί σειρά επών δούλευε ενάντια στον Κανά με σκοπό την κοινωνική διαπόδυτευσή του, κάποια στιγμή άρχισε να συνεργάζεται με τον Διώτη και την Αντιτρομοκρατική. Και ο Βεντούρης, συνεργός ήδη της αδιστακτής και σε προφανή ψυχοχαθολογική διατάραχη Κυριακίδου, που είχε ιδιοί την Αγγελία της «αποκαλύψεων» της και η Αντιτρομοκρατική δεν αστειέυεται σ' αυτές τις περιπτώσεις.

Ηταν τόσο απόλυτη, τόσο κατηγορηματική η κ. Παπαγρηγοράκη (έδινε ακόμα και χρονολογικό στίγμα των συζητήσεων Βεντούρη-Κυριακίδου, που είχε παρακολουθήσει), που κάποια στιγμή διαμείφθηκε μεταξύ της και της προεδρου τον είχε κάνει κοινωνό των «αποκαλύψεων» της και η Αντιτρομοκρατική δεν είχει πει τις περιπτώσεις.

Παπαγρηγοράκη: Μα κυρία μου είναι ψυχολογικά άρρωστη η γυναίκα αυτή (σ.σ. η Κυριακίδου).

Πρόεδρος: Σύμφωνοι...

Παπαγρηγοράκη: Τι σύμφωνοι; Καθόμαστε όλοι και την ακούμε εδώ...

Η κ. Μπρίλη δεν αντέρδισε καθόλου στο έντονο ύφος της μάρτυρα. Δεν μπορούσε να αντιδράσει, γιατί η κατάθεση Παπαγρηγοράκη ήταν η χαριστική βολή στην Κυριακίδου. Απορεί κανέπις πώς είναι δυνατόν το δικαστήριο να θεωρήσει ότι υπάρχει ίχνος αλήθευτα στα όσα λέει η Κυριακίδου, ύστερα από τόσες αποδείξεις, από τόσες καταθέσεις, που διέλυσαν εις τα εξ αν συνετέθησαν όλα τα μυθεύματά της.

Εμείς μένουμε με μια ακόμα απορία. Υστερά από την κατάθεση Παπαγρηγοράκη, με ποιο σκεπτικό το δικαστήριο θα απορρίψει το αίτημα της καταπάραστασης εξέτασής της με τους Κυριακίδου και Βεντούρη; Η κ. Παπαγρηγοράκη ήταν σαφής: Φέρτε τους εδώ να τα πω και μπροστά τους και να δούμε αν θα με διαψεύσουν. Η υπεράσπιση Κανά (Κούγιας) επανέφερε το σχετικό αίτημα. Ο εισαγγελέας ζήτησε να εισηγηθεί σχετικά μετά την εξέταση και του τελευταίου μάρτυρα, μη τυχόν και προκύψουν ανάλογα αιτήματα. Τότε θα αποφασίσει και το δικαστήριο. Εμείς, λοιπόν, δεν έχουμε παρά να περιμένουμε, αν και δεν είμαστε καθόλου αισθοδίξοι ότι το αίτημα θα γίνει δεκτό.

Κατέθεσαν ακόμα η **Μοσχούλα Κανά**, αδελφή του Αγγελέτου, και η νύφη του **Κ. Μαρκοντώνη**, που αναφέρθηκαν εν εκτάσει στη σχέση Κανά-Κυριακίδου, επιβεβαιώντας προηγούμενες καταθέσεις και δίνοντας πρόσθετα στοιχεία για τον... μη γάμο ανάμεσα στους δύο και την ψυχοχαθολογική συμπεριφορά της Κυριακίδου ενάντια στον Κανά και στους συγγενείς του.

Τελευταία μάρτυρας που εξετάστηκε ήταν η **Ελένη Βεντούρη**, σύζυγος του Αγγ. Κανά. Κατέθεσε ότι συνήψε σχέσεις με τον Κανά το 1988. Αυτός τότε έμενε με τους γονείς του και ταυτόχρονα νοίκιαζε ένα υπόγειο διαμέρισμα στην Πάτρα. Η διάσιμη μάρτυρας μετέφερε την ιδέα της η πρόεδρος προσπάθησε να σταματήσει τη συζήτηση, έτσι ώστε να δεν έρθει στην πρόσθια η προσφορά της προστασίας της στην Κυριακίδου.

ρεση με τον μετέπειτα σύζυγο της. Πήγαιναν μαζί, χωρίς μέτρα προφύλαξης, ενώ η ίδια κυκλοφορούσε ελεύθερα σε όλο το διαμέρισμα, άνοιξε την ημέρα της πολιτ., χωρίς ποτέ να δει στιδήποτε το ύποπτο. Αφήσε το διαμέρισμα της Πάτρας και μετακόμισε στην Αμορίου, επειδή τους εντόπισε την Κυριακίδου και άρχισε να ρωτάει τους ενοίκους της πολιτοκοινίας, όπως οι ίδιοι τους είπαν. Ξενοικιασαν και την Αμορίου το 1993, γιατί ένα βράδυ βρήκαν κάτω από την πόρτα ένα σημείωμα που έγραψε: «Πιούστη σε βρήκα και θας γαμήσω». Γνώριζε καλά ότι ο Κανάς νοίκιαζε τα διαμερίσματα με άλλο όνομα, για να μην τον βρει η Κυριακίδου.

σεις που ενδεχομένως να υπόκεινται σε διπλή ερμηνεία. Γιατί είναι στοιχεία αυτά που κατέθεσαν μάρτυρες κατηγορίες, ότι τους έδειχναν τη φωτογραφία του Κανά πολύ πριν την ημερομηνία που η Κυριακίδου υποτίθεται ότι καταθέτει για πρώτη φορά στον Διώτη.

■ 75η μέρα, Δευτέρα, 28.6.2004

Με την έναρξη της συνεδρίασης ζήτησε το λόγο ο Χρ. Τσιγαρίδας για να αναγνώσει και να καταθέσει στο δικαστήριο ένα σημαντικό ντοκουμέντο. Ρεπορτάζ του Γαλλικού Πρακτορείου αναφέρεται στο κλείσιμο της δίκης Κολ στη Γερμανία, η οποία στηρίζοταν στα όσα ανέφεραν τα αρχεία της Στάζι για τον πρώην καγκελάριο. Γερμανικό δικαστήριο αποφάσισε πως η υπόθεση πρέπει να κλείσει, γιατί τα αρχεία της Στάζι περιλαμβάνουν υλικό που ουλέχτηκε παράνομα, με μεθόδους κατασκοπίας, τηλεφωνικών παρακολουθήσεων κλπ. Η υπεύθυνη για την τήρηση των αρχείων της Στάζι δήλωσε πως πλέον αυτά είναι άχρηστα. Μέχρι τώρα επιτρέποταν η χρήση τους μόνο για πολιτικές προσωπικότητες και αποκλειστικά για ιστορικούς λόγους. Πλέον, δεν θα μπορεί να γίνεται καμιά χρήση παρά μόνο για πολίτες της πρώην λαοκρατικής Δημοκρατίας της Γερμανίας, αφού για οποιονδήποτε άλλο τα αρχεία αποτελούν προϊόντα κατασκοπίας και σύμφωνα με την απόφαση του δικαστήριου για την υπόθεση Κολ θεωρούνται παράνομα αποδεικτικά μέσα και απογρέυται κάθε δικαστική χρήση τους.

«Σας το παραδίων για να το χρησιμοποιήσετε όπως πρέπει», είπε ο Χρ. Τσιγαρίδας και η πρόεδρος -εμφανώς ενοχλημένη από το «όπως πρέπει» δήλωσε ότι θεωρεί τη συνεκτιμηθεί.</

κατέθεσαν όχι κρίσεις, αλλά περιστατικά. Βάλτε όλες αυτές τις καταθέσεις - είπε ο συνήγορος- απέναντι στην κατάθεση Κυριακίδου, η οποία αρνήθηκε να φέρει οποιονδήποτε άλλο άνθρωπο που να επιβεβαιώσει τους ισχυρισμούς της. Την αδερφή της, την κόρη της, τη μητέρα της, ένα γείτονα έστω. Από ολόκληρη την Ελλάδα βρέθηκε μόνο μια Κυριακίδου, κανένας άλλος. Και θα πιστέψει το δικαστήριο αυτή τη μία και μοναδική μάρτυρα, την εμφανώς κατασκευασμένη, αγνώντας όλα όσα κατέθεσαν τόσοι μάρτυρες, όχι μόνο συγγενείς, αλλά άνθρωποι που γνώρισαν τον Κανά στην επαγγελματική και κοινωνική του ζωή, οι οποίοι διέψευσαν και ανέτρεψαν πλήρως όλους τους ισχυρισμούς της Κυριακίδου;

Σχολιασμούς ανάλογους με τον δεύτερο άξονα Κούγια έκαναν και οι συνήγοροι των Κ. Αγαπίου και Ειρ. Αθανασάκη, Ν. Δαμασκόπουλος, Τ. Χριστοδουλοπούλου και Α. Κωνσταντάκης. Ξεχωρίζουμε μια επιτυχημένη ατάκα του Α. Κωνσταντάκη, ο οποίος αναφέρθηκε ευρύτερα στην «Αντιτρομοκρατική» εκστρατεία ενόψει και της Ολυμπιάδας: «Φάνεται πως για να γίνεις πιοτευτός στη σημερινή Ελλάδα πρέπει να είσαι ή αικροδεινής ή ρουφιάνος». Σχολιασμούς με αναφορά στην πλήρη διάψευση της ψευδομάρτυρα Κυριακίδου έκαναν ακόμη η Ειρ. Αθανασάκη και ο Κ. Αγαπίου, διακοπτόμενοι συνεχώς από την πρόσδρο, που προσπαθούσε να εμποδίσει κάθε συνοχετισμό με την κατάθεση Κυριακίδου, λες και υπήρχε περίπτωση να γίνει οποιοσδήποτε σχολιασμός των καταθέσεων των μαρτύρων υπεράσπισης Κανά χωρίς συνοχετισμό τους με το κεντρικό πρόσωπο της κατηγορίας, την Κυριακίδου.

Στη συνέχεια άρχισαν οι καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου.

Η Νέλλυ Χατζηδάκη-Αγαπίου, ιδιοκτήτρια εργοστασίου χρωμάτων, δεύτερη σύζυγος του πατέρα του Κ. Αγαπίου, γνώρισε τον τελευταίο στα τέλη του 1974 και έκτοτε είχε μια οικογενειακή σχέση μαζί του. Κατέθεσε ότι ο Κ. Αγαπίου δεν τελειώσει ποτέ το Πολυτεχνείο, ότι πήγε φαντάρος το 1976 για τρεις μήνες (λόγω αντιστασιακής δράσης) και έκτοτε και για τουλάχιστον μια δεκαετία δεν είχε γένια και ότι δεν υπήρχε τίποτα στην πρωτικότητά του που να την οδηγούσε σε σκέψεις για εμπλοκή του με οργανώσεις όπως ο ΕΛΑ. Περιέγραψε, επίσης, την έρευνα που έκανε στο σπίτι της κλιμακίο της Αντιτρομοκρατικής, μετά τη σύλληψη του Κ. Αγαπίου, από το οποίο έπαιρναν τα πιο παράξενα αντικείμενα, όπως φωτογραφίες που έδειχναν το γιο της αλεξιπτωτή, την κόρη της σε διαδήλωση, φύλλο των «New York Times» και άλλα τέτοια πειστήρια. Κατέθεσε ακόμη ότι μολονότι ακουγόταν το όνομά του, δεν τον είδε ανίσουχο, γεγονός από το οποίο η ίδια συμπέρανε ότι δεν είχε κανένα λόγο να ανησυχεί. Γι' αυτό ούτε κρύφτηκε, ούτε κανένα πανικό έδειξε, αλλά συνέχισε να ζει όπως πριν.

Ο Αλέκος Κουμπής, πολιτικός μηχανικός και ιστορικός της λογοτεχνίας, αμφισβήτησε ευθέως οτιδήποτε προέρχεται από την Αστυνομία, φέρνοντας το πρωταστικό του παράδειγμα, που στάλθηκε στη Μακρόνησο με ψευτικά στοιχεία. Αναφέρθηκε ακόμα στην απόφαση του Χ. Φλωράκη να καιούν οι φάκελοι της Ασφάλειας, μολονότι οι ιστορικοί διαφωνούσαν. Γιατί αυτοί οι φάκελοι περιέχουν κατασκευασμένα συκοφαντικά στοιχεία για ανθρώπους. Κατέθεσε ότι έκανε επί σειρά ετών πολιτικές συζητήσεις με τον Κ. Αγαπίου και από καμία άποψή του δεν έβγαινε συμπέρασμα ότι θα μπορούσε να είναι μέλος του ΕΛΑ.

Η Χαρίκλεια Ευαγγελοπούλου, εκπαι-

δευτικός, σύζυγος του μεγάλου γιου του Χρ. Τσιγαρίδα, κατέθεσε ότι γνώρισε τον Κ. Αγαπίου το 1991-92 και διαβεβαίωσε ότι οι Χρ. Τσιγαρίδας και Κ. Αγαπίου δεν είχαν καμία γνωριμία. Κατέθεσε, επίσης, ότι από το 1990 που γνώρισε τον Χρ. Τσιγαρίδα, αυτός δεν μπορούσε να μετακινθεί μόνος του, λόγω προβλημάτων υγείας. Εργάζόταν στο σπίτι του και όταν έπρεπε να βγει, τον μετέφερε κάποιο μέλος της οικογένειάς του.

Η μάρτυρας αναφέρθηκε ακόμη στο γνωστό δημοσίευμα του «Playboy», αναφέροντας ότι συνεργάτης (επαγγελματικά) του Χρ. Τσιγαρίδα (δεν αναφέρουμε το όνομά του, γιατί δεν θέλουμε να θίξουμε άνθρωπο που μας είναι άγνωστος και δεν είχε προσωπική εμπλοκή στη δίκη) πρότεινε σε μέλη της οικογένειάς του να δημοσιευτεί άρθρο στο συγκεκριμένο περιοδικό. Η οικογένεια απάντησε όχι και μετά από ορισμένες μέρες είδαν να δημοσιεύεται το συγκεκριμένο άρθρο, το οποίο η μάρτυρας απέδωσε εν μέρει στις πληροφορίες του συγκεκριμένου ανθρώπου και εν μέρει στη πληροφορίες της Αστυνομίας. Υπανίχθηκε, δηλαδή, ότι άτομο με το οποίο ο Χρ. Τσιγαρίδας είχε επιφαγήματική σχέση, βρίσκεται πίσω από αυτό το άρθρο. Οταν, όμως, ήρθε η ώρα να υποβάλει ερωτήσεις ο Χρ. Τσιγαρίδας, τα πράγματα ξεκαθαρίστηκαν πλήρως. Μέσα από μια σειρά ερωτήσεων, σε έντονο και αποφασιστικό ύφος, ο Χρ. Τσιγαρίδας αποκάλυψε ότι ο συγκεκριμένος συνεργάτης του πρότεινε να δώσει ο ίδιος συνέντευξη στο περιοδικό, για να στηρίξει στην κοινή γνώμη την υπερασπιστική γραμμή Τσιγαρίδα, η οικογένεια του απάντησε αρνητικά και εκεί έληξε το θέμα. Δεδομένου, λοιπόν, ότι ο ίδιος ο Τσιγαρίδας δεν είναι αυτοκαταστροφικός, ο δε συνεργάτης του είχε καλές προθέσεις και ήθελε να βοηθήσει, πώς είναι δυνατόν να έγραψε ή να συνέβαινε στη συγγραφή ενός τέτοιου δημοσιεύματος, το οποίο υποδεικνύει τον Χρ. Τσιγαρίδα ως συγγραφέα του ιδρυτικού ιδεολογικοπολιτικού μονιμότερου του ΕΛΑ και ως αρχηγό του ΕΛΑ μετά τη δολοφονία του Χρήστου Καστίμη; Ο Τσιγαρίδας δήλωσε καταγανακτισμένος από όλη αυτή την ιστορία, από τις ανώνυμες επιστολές που στέλνονται σε πολύ κόσμο και υποδεικνύουν τον ίδιο ως συγγραφέα του δημοσιεύματος του «Playboy». Οπως χαρακτηριστικά είπε, το ίδιο το δημοσίευμα είναι δημιούργημα της Αντιτρομοκρατικής, η οποία κατευθύνει και όλη αυτή τη συκοφαντική εκστρατεία σε βάρος του. Είναι ο Τσιγαρίδας ο δημιουργός της Στάζης;

Στη συνέχεια αποκάλυψε στη συγγραφέα του δημοσιεύματος την αρχηγό του ΕΛΑ μετά τη δολοφονία του Χρήστου Καστίμη; Ο Τσιγαρίδας δήλωσε καταγανακτισμένος από όλη αυτή την ιστορία, από τις ανώνυμες επιστολές που στέλνονται σε πολύ κόσμο και υποδεικνύουν τον ίδιο ως συγγραφέα του δημοσιεύματος του «Playboy». Οπως χαρακτηριστικά είπε, το ίδιο το δημοσίευμα είναι δημιούργημα της Αντιτρομοκρατικής, η οποία κατευθύνει και όλη αυτή τη συκοφαντική εκστρατεία σε βάρος του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο για τα λεγόμενα αρχεία της Στάζης στα χέρια του. Για τον μάρτυρα, γενικά η χρήση αρχείων μυστικών υπηρεσιών είναι απαγορευτική για κάθε δικαστήριο που σέβεται στοιχειωδώς το δίκαιο, γιατί δεν μπορεί να γίνεται δίκη με βάση το έχει γράψει κάθε χαριές σε ένα χαρτί, και αυτό ισχύει πολύ περισσότερο γι

θα λείψω γιατί θα έρθω να καταθέσω σ' αυτή τη δίκη. Εγινε χαμός. Ο κόσμος έξω είναι ενημερωμένος ότι δεν υπάρχει κανένα στοιχείο σε βέρος τους, όπι τα στοιχεία είναι φαρσικά που λέμε εμείς στο θέατρο. Σαν άνθρωπος με κρίση λέω ότι τα αρχεία της Στάζη δεν είναι σοβαρά, δεν μπορούν να καταδικαστούν άνθρωποι με αυτά τα αρχεία.

Απαντώντας σε ερωτήσεις η κ. Μεντή δήλωσε ότι δεν είναι ειδική σ' αυτά τα ζητήματα, όμως είναι πολύ επιφυλακτική για τη θεωρία των «συγκινούντων δοχείων», γιατί βλέπει ότι όλη αυτή η εκστρατεία σχετίζεται πολύ με τον ξένο παράγοντα και με την Ολυμπιάδα. Κάποιοι θέλουν να κλείσουν όπως-όπως την ιστορία και αισκούνται μεγάλες πένσεις. Η ίδια είναι πεπεισμένη για την αθωότητα του Κ. Αγαπίου και της Ειρ. Αθανασάκη, γιατί τους γνωρίζει, είναι φίλοι της και τους αικούει τόσο καρό να φωνάζουν, να κραυγάζουν, ότι είναι αθώοι. Άλλα κι αν δεν τύχαινε να τους γνωρίζει, ως απλή πολίτης θα ερχόταν και πάλι να τους υπερασπιστεί, γιατί δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να την πειθεί για την εμπλοκή τους μ' αυτά που τους κατηγορούν. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που θα μπορούσαν να καταθέσουν το ίδιο, όμως κυριαρχεί ένας φόβος, γιατί όποιος υπερασπίζεται αυτούς τους ανθρώπους γίνεται διακινδυνευμένος και θεωρείται και αυτός ύποπτος.

Η μάρτυρας επιβεβαίωσε ότι η Ειρ. Αθανασάκη χρησιμοποιούσε και το όνομα Μυρτώ. Δεν ήταν κάποιο ψευδώνυμο, αλλά πολλοί γνωστοί της την φωνάζουν με αυτό το όνομα. Η ίδια έκανε παρέα μαζί της και χώρια από τον Κ. Αγαπίου, πην είχε δε φιλοξενήσει και στο σπίτι της στη Σύρο. Αναφέρθηκε ακόμα στην περιπέτεια του συζύγου της, του θησαυρού Σταύρου Μερμήγκη, τον οποίο ο Κακαούνάκης βγήκε στην τηλεόραση και υπέδειξε ως μέλος του ΕΛΑ που επίκειται η σύλληψή του. Με τον ίδιο τρόπο - είπε - βρέθηκε στο στόχαστρο και ο Αγαπίου. Γνώριζε την εμπλοκή του Κ. Αγαπίου από τα μέσα της δεκαετίας του 90, το συζήτησε μαζί του και ουδέποτε τον είδε να προσπαθεί να κρυφτεί. Διαπίστωσε μόνο την απορία του για όλα αυτά. Και φυσικά εξακολούθησαν να κάνουν παρέα.

Ο Γιάννης Μηλιός, καθηγητής στο ΕΜΠ, κατέθεσε ότι δεν γνωρίζει προσωπικά τον Κ. Αγαπίου, γνώρισε όμως τις απόψεις του την περίοδο 1972-74, όταν στην οργάνωση του Ρήγα έγινε συζήτηση για τους τρόπους αντίστασης στη δικτατορία. Η πρόταση του Αγαπίου έδινε μεγάλο βάρος στη νομιμοποίηση που μπορούσε να έχει ή να μην έχει ένα καθεστώς, από την οποία συναρπούσε τους τρόπους δράσης. Εδίνε μεγάλη σημασία στην ανάπτυξη του μαζικού κινήματος και θεωρούσε ότι επιτρέπεται να χρησιμοποιούνται μέθοδοι ένοπλης προπαγάνδας μόνο ενάντια σε καθεστώτα εντελώς απονομιμοποιημένα στην κοινωνική συνείδηση. Από την άποψη αυτή, θεωρεί ότι δεν είναι δυνατόν ο Αγαπίου να συμμετέχει μετά την πτώση της δικτατορίας σε μια πολιτική οργάνωση που είχε διαφορετικές εκτιμήσεις. Κατά την εκτίμησή του, στις διώκτικες αρχές πρωτάνευσε μια συλλογιστική που ελέγε ότι προκειμένου να έχουμε αποτελέσματα σ' αυτό που ονομάστηκε φαινόμενο της τρομοκρατίας, επιλέγουμε στόχους ευάλωτους. Τέτοιος στόχος ήταν ο Αγαπίου, που δεν είχε αικολούθησε το δρόμο της ένταξης στους πολιτικούς σχηματισμούς της μεταπολίτευσης. Οταν πληροφορήθηκε τη σύλληψη και το κατηγορητήριο κατά του Αγαπίου, εξεπλάγη, γιατί δεν μπορούσε να διανοθεί ότι ο άνθρωπος με τις αντιλήψεις που γνώριζε καλά θα μπορούσε να έχει αυτή την πολιτική στράτευση.

Σε ό,τι αφορά τον ΕΛΑ ο κ. Μηλιός

ήταν σαφής. Ήταν μια αριστερή πολιτική οργάνωση με την οποία ο ίδιος διαφωνούσε, όμως δεν μπορεί να αρνηθεί τον πολιτικό της χαρακτήρα. Για το χαρακτηρισμό «λαθρεπιβάτης της αριστεράς», που απέδωσε ο Σημίτης, είπε ότι τον θεωρεί θεμιτό, σημειώνοντας ότι όλες οι αριστερές οργανώσεις έχουν προσάψει η μία στην άλλη πολύ πιο οξείς χαρακτηρισμούς.

■ 77η μέρα, Τετάρτη, 30.6.2004

Η δίκη συνεχίστηκε με καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου.

Ο δημοσιογράφος **Πλάυλος Κλαυδιανός** αναφέρθηκε στην αντιστασιακή δράση του Κ. Αγαπίου και στις απόψεις που είχε για την οργάνωση του αγώνα και τις μορφές πάλης. Ακριβώς λόγω αυτών των απόψεων του αποκλείεται η συμμετοχή του στον ΕΛΑ. Αν ήταν μέλος του ΕΛΑ, τότε θα αναλάμβανε και τις ευθύνες του. Σε ό,τι αφορά τον ΕΛΑ, τον χαρακτήριση πολιτική οργάνωση της αριστεράς, που είχε ως εκπροσώπου στόχο της τη λοική εξουσία. Διηλώσε ότι ανησυχεί ως πολίτης για τη συμπεριφορά της εξουσίας που είναι καχύποπτη απέναντι σε ανθρώπους και μιαζένει στοιχεία για να ελέγχει τη νομιμορροσύνη τους. Ανησυχεί γιατί βλέπει να χρησιμοποιούνται σήμερα αρχέα μυστικών υπηρεσιών που σε άλλες εποχές θα τους γυρίζαμε την πλάτη.

Ο οικονομολόγος **Αντώνης Καρράς**, ιδρυτικό μέλος του ΠΑΣΟΚ και επί σειρά ετών μέλος της ΚΕ του, κατέθεσε ότι γνωρίζει τον Κ. Αγαπίου από παίδι, λόγω γνωριμίας με τους γονείς του. Γνώρισε και την αντιστασιακή του δράση στη διάρκεια της δικτατορίας, γνώρισε τις απόψεις του και γ' αυτό πιστεύει ότι δεν μπορεί να συμμετείχε στον ΕΛΑ. Αναφέρθηκε στα αρχεία της Στάζη, τα θεώρησε παντελώς αναξιόπιστα και απαντώντας σε σχετική ερώτηση της προέδρου είπε πως στον Παπαθεμέλη έχει πει πολύ περισσότερα γ' αυτή την ιστορία από αυτά που θα έλεγε αν έβγαινε στα κανάλια. Οταν η πρόεδρος παρατήρησε ότι επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ και υπουργίας Χρυσοχοΐδης έγινε η σύλληψη και η παραπομπή των συγκεκριμένων κατηγορούμενων, απάντησε ότι ο Χρυσοχοΐδης, εις επήκοον και άλλων στελεχών του ΠΑΣΟΚ, απάντησε ότι αυτός δεν στέλνει ανθρώπους στη Δικαιοσύνη μόνο με τα στοιχεία της Στάζη.

Στο σημείο αυτό ο πρόεδρος παρατήρησε στους συνηγόρους υπεράσπισης ότι ρωτούν επί εσφαλμένης βάσης, διότι το δικαστήριο ανέγνωσε μόνο τα έγγραφα που έχουν έρθει με δικαιοστική συνδρομή και όχι αυτά που κουβάλησε ο Ζήτης. Οι Σ. Φωτάκης και Τ. Χριστοδούλου που στην απάντηση του Ζήτης είναι αυτός που κουβάλησε στην Ελλάδα τα αρχεία και ακολούθησαν δικαστικές συνδρομές, χωρίς να ξεκαθαρίζεται πως έχει έρθει το κάθε χαρτί.

Στο ερώτημα της προέδρου αν η υπόθεση είναι στημένη, ο Α. Καρράς απάντησε ότι η γνώμη του είναι ότι η υπόθεση έκλεισε βιαστικά, όπως-όπως. Θα με πειθεί -είπε- αν μου δείγνυστε ότι έγινε στο ΕΔΕ σε βάρος εκείνων των αστυνομικών που επί σειρά ετών παρακολουθούντων τον Αγαπίου και δεν διαπίστωσαν τίποτα. Αν τους έφευγε, τότε θα έπρεπε να είχαν ελέγχει για την ανικανότητά τους. Ανέφερε, μάλιστα, ότι επί υπουργίας Θανάση Τσούρα, ο τελευταίος του έκπληξη όταν είδαν το ίδιο όνομα να εμφανίζεται και πάλι το 2003. Αναφέρθηκε στα αρχεία της Στάζη και στον τρόπο με τον οποίο τα αντιμετώπιζαν οι γερμανικές αρχές. Ο «Διώτης της Γερμανίας», είπε ο μάρτυρας, ο εισαγγελέας Μέλις, έχει δώσει μια συνέντευξη στα «Νέα», στην οποία λέει ότι τα αρχεία είναι χρήσιμα όχι ως αποδεικτικό υλικό, αλλά ως αφετηρία για έρευνα. Για κάθε έγγραφο πρέπει να αρχίσει μια έρευνα. Ποιος το υπογράφει; Να βρεθεί αυτός, να καταθέσει και με τον ίδιο τρόπο να συνεχιστεί η έρευνα για να ελέγχει η αξιοπιστία της κάθε πληροφορίας.

Απαντώντας σε ερώτημα της υπεράσπισης, ο Α. Καρράς είπε πως ένα από τα σύμβολα του ΠΑΚ στη δικτατορία ήταν το αιστέρι. Ο εισαγγελέας Ελ. Πατσής, παρά το δημοκρατικό σχόλιο του Α. Κωνσταντάκη για την άποψη που συχνά-πυκνά εκφράζει, ότι απόδειξη των «συγκινούντων δοχείων» είναι ότι όλες οι οριστερές οργανώσεις έχουν προσάψει η μία στην άλλη πολύ πιο οξείς χαρακτηρισμούς.

Επίσης, ο μάρτυρας ήταν κατηγορηματικός σε ερωτήσεις σχετικά με τη δράση του ΕΛΑ. Μολονότι κατέθεσε τη διαφωνία του με την τακτική του, ήταν κατηγορηματικός στο ότι οι σκοποί της οργάνωσης δεν ήταν το αισιοδοξό των κατηγορημένων το αισιοδοξό της εποχής του. Επιπλέον η δηλώση από την Αγαπίου που με την αποτέλεση της Στάζη προσέρχεται σε δημοσιογράφους ότι μόνο με τα αρχεία της Στάζη δεν παραπέμπει ανθρώπους. Σε ερώτηση δε της συνηγόρου της Τ. Χριστοδούλουπούλου, μήπως αυτή η δηλώση αφύπνισε τον κ. Διώτη, ο οποίος έβλεπε να καταρρέει όλη η ιστορία με τα αρχεία της Στάζη που με τόση επιμέλεια ασχολούνταν επί πολύ χρόνο, ο κ. Καμπούλης απάντησε ότι είχαν βάλει τον πήχη πολύ ψηλά και έσπευσαν να κλείσουν την υπόθεση με την ενεργοποίηση της Κυριακίδην.

■ 78η μέρα, Πέμπτη, 1.7.2004

Η δίκη συνεχίστηκε με καταθέσεις μαρτύρων υπεράσπισης της Ειρήνης Αθανασάκη.

Ο Θανάσης Αθανασάκης, αδερφός της Ειρήνης, εκπαιδευτικός, κατέθεσε ότι θεωρεί αβάσιμες τις κατηγορίες ενάντια στην αδερφή του, επικαλούμενος -εκτός των άλλων- ότι το βούλευμα την φέρει να έχει συνιδρύσει τον ΕΛΑ το 1974, όταν η ίδια εργάζόταν ως ξενοδοχοχώπτη παλληληγός στο «Σέρα

ΚΟΝΤΡΑ

Νυν υπέρ πάντων οι εξετάσεις!

Σταδιακά, σταγόνα - σταγόνα, από την προηγούμενη Παρασκευή, οι μαθητές ποτίζονται είτε με το φαρμάκι της αποτυχίας είτε με το νέκταρ της επιτυχίας στις πανελλαδικές εξετάσεις, καθώς συνεχίζεται η ανάρτηση των αποτελεσμάτων στα λύκεια της χώρας. Εφηβικά χαμόγελα ανθίζουν κι άλλα μαραίνονται και σήμουν απ' τα πρόσωπα.

Στις εφημερίδες και τα τηλεοπτικά ρεπορτάζ ήδη άρχισαν οι περιστούδιστες αναλύσεις με τα συμπεράσματα της αποτυχίας και τις συνταγές της επιτυχίας, που οσονούπω, με την ανακοίνωση και των επιόημων αποτελεσμάτων εισαγωγής στις σχολές των ΑΕΙ - ΤΕΙ, θα προσωποποιηθούν.

Την εμφάνισή τους έκαναν και "πονηρά" δημοσιεύματα, που μέσα στο κλίμα άδραξαν την ευκαιρία να επεξεργαστούν και προετοιμάσουν την "κοινή γνώμη" για αλλαγές στο εξεταστικό, που θα καθιερώνουν μια βαθμολογική βάση εισαγωγής στις σχολές, ώστε να εκλείψει το φαινόμενο να έχουμε επιτυχόντες με βαθμούς πολύ κάτω απ' τη βάση.

Ο λόγος στην αναπτυμπούλα χαίρεται. Οι Ηρακλείς του "κλειστού αριθμού" εισακτέων, της παραπέρα μείωσής του, οι διακαώς επιθυμούντες τη δραστική μείωση της τάσης της νεολαίας της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση θα αναζητούν όλο και περισσότερους φροντιστές που θα συντείνουν στην ευόδωση των προσδοκιών τους.

Για όλα τα ερωτήματα, που φυσικά τίθενται από έναν λογικά σκεπτόμενο, έχουν έτοιμη τη συνταγή και το ιδεολόγημα για να τον αποστομώσουν.

Τί φταίει και το εκπαιδευτικό σύστημα δε μπορεί να αποδώσει; Γιατί οι μαθητές, παρά το επίμονο και επίπονο, μακρόχρονο διά-

βασμα και τις ατέλειωτες ώρες στο φροντιστήριο αποτυχαίνουν στις εξετάσεις; Γιατί, έπειτα από δώδεκα χρόνια σχολείο, δε μπορούν να αναπτύξουν κριτική σκέψη και στάση; Πως εξηγούνται τα μεγάλα ποσοστά αναβαθμολογήσεων στα θεωρητικά, ειδικά, μαθήματα και ιδιαίτερα σε αυτά που απαιτούν κριτικό πνεύμα; Πως εξηγείται ότι τα παιδιά δε μπορούν να κατανοήσουν και αποδώσουν με ευχέρεια και λογικό ειρμό το νόημα ενός κειμένου, να επιδείξουν αφαιρετική ικανότητα, να κάνουν κρίσεις; Γιατί το σχολείο και ειδικά το λύκειο, ακόμη και μετά την περίφρημη "μεταρρύθμιση" που δήθεν θα το επανιδρύει, μαραζώνει και απταξίωνται στη συνειδητή της νεολαίας; Πως τελικά πολλοί από τους "άχρηστους" μαθητές πετυχαίνουν, μέσω άλλων δρόμων, να σπουδάσουν και να γίνουν "πετυχημένοι" στον τομέα τους επαγγελμάτες;

Κανένα από αυτά τα ερωτήματα, που διερευνούν πραγματικά την καρδιά του προβλήματος της "αποτυχίας" ή της "επιτυχίας" των μαθητών στις εξετάσεις, δεν αντιμετωπίζεται με τη δέουσα προσοχή από τους κατά καιρούς κυβερνώντες, τις πολιτικές ηγεσίες του υπουργείου Παιδείας και τους παραπρέχαμενους "ειδήμονές" τους.

Ισα - ίσα που προσπαθούν να τα αντιπαρέθουν, γιατί γ' αυτούς έχει σημασία να μείνει αικήλωση η οξεία της περίφρημης "τεχνικής αντικειμενικής μέτρησης" (δηλαδή των εξετάσεων).

Γνωρίζουν, και μάλιστα πολύ καλά, ότι αυτή -η "τεχνική αντικειμενικής μέτρησης"- δεν είναι καθόλου αυτό που υποδηλώνει ο όρος, ότι το μόνο που κάνει είναι να μετρά την αντοχή του μαθητή στην αγωνία και το "μέγεθος" της τσέπης της οικογένειάς του, και ότι τελικά το μόνο που πετυχαίνει είναι να προετοιμάζει

το παιδί για τη ζωή, όπου βασιλεύει ο σκληρός κανόνας της επιλογής, ότι το τοσαϊζει, το φροντιματίζει και του σημειένει το προφίλ του μεθαυριανού υποτοπιγμένου εργαζόμενου. Και ότι προφύλασσει το αστικό κράτος από "περιττά" έξοδα, στα οποία θα υποβάλλονταν αν δοιοι αυτοί οι διφοισμένοι για πανεπιστημιακή παιδιά νέοι πετυχαίναν να διαβούν τις πόρτες των ΑΕΙ, αλλά και από μελλοντικούς κινδύνους και κραδασμούς, αφού δύο τούτοι αποτελούνται εν δυνάμει βροδυναφλεγή βόμβα στα θεμέλια του συτίματος και "στρατό της κοινωνικής ανατροπής" του (κατά τον Ελ. Βενιζέλο).

Και φέτος, λοιπόν, ακούσαμε ξερά λόγια για "ορθολογική κλιμάκωση" των μαθητών σε όλη τη γκάμα της βαθμολογίας και για το σπουδαίο ρόλο που έπαιξαν σ' αυτό τα πετυχημένα "θέματα διαβαθμισμένης δυσκολίας". Και ρηχές, πολύ ρηχές "αναλύσεις" για "διαβαθμένους" και "αδιαβαστούς".

Ιδιαίτερα το υπουργείο Παιδείας αρκέστηκε να παρατηρήσει ότι σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια, ο φετινές επιδόσεις παρουσιάζουν ακόμη πιο "ορθολογική κλιμάκωση", ενώ και πάλι εποιήσει την νήσσαν όσον αφορά τα μεγάλα ποσοστά μαθητών που πέφτουν κάτω από τη βάση ή συνωστίζονται γύρω από αυτή και για τα μεγάλα ποσοστά αναβαθμολογήσεων ειδικά στα θεωρητικά μαθήματα.

Αναλυτικά αναφέρουμε ότι το 41,81% των μαθητών της Γ' Λυκείου έπεισε κάτω απ' τη βάση. Ειδικότερα το 49,07% των μαθητών της θεωρητικής κατεύθυνσης, το 14,28% της θετικής, το 21,48% της τεχνολογικής (1) και το 45,58% της τεχνολογικής (2) συγκέντρωσαν Γενικό Βαθμό Πρόσβασης (ΓΒΠ) στην τριτοβάθμια εκπαίδευση από 0,1 - 9,9. Τα ποσοστά αυτά είναι αυξημένα σε

σχέση με πέρσι. Για την ηγεσία του υπουργείου Παιδείας αυτά βέβαια είναι ψιλά γράμματα, ενώ φαίνεται ότι εκτιμάθεται το γεγονός ότι μόνο 6292 μαθητές σε σύνολο 89.039 εξετασθέντων είναι φέτος οι "άριστοι" του 18 - 20, 16.572 οι "πολύ καλοί" του 15 - 17,9 και 28.943 οι "μέτριοι" και "καλοί" που συγκέντρωσαν ΓΒΠ από 10 - 14,9.

Το κριτικό πνεύμα στήθηκε για μια ακόμη χρονιά στο απόσπασμα. Ενδεικτικά τα ποσοστά αναβαθμολογήσεων στα θεωρητικά μαθήματα είναι: 21,95% στη Νεοελληνική Γλώσσα, 21,99% στη Νεοελληνική Λογοτεχνία, 13,53% στην Ιστορία.

Πανωλεθρία έγινε και στη Β' Λυκείου. Το 64% περίπου των μαθητών έγραψε στην Αλγεβρα κάτω απ' τη βάση, όπως και το 55% στη Φυσική, το 52% στα Αρχαία Ελληνικά Κέιμενα, το 62% στην Ιστορία, το 74% στα Μαθηματικά τεχνολογικής κατεύθυνσης, το 69% στη Φυσική τεχν. κατ. Και εδώ υπήρξε "αποσυμφόρηση" από τις υψηλές βαθμολογίες και "ορθολογική κατανομή" στις μεσαίες και κατώτερες βαθμολογίες.

Σίγουρα η επιλογή των θεμάτων της Β' Λυκείου εξυπηρέτησε φέτος πολιτικές σκοπιμότητες. Ολοι έπερπετ να νιώσουμε πάσο "κακές" είναι οι εξετάσεις της Β' Λυκείου, αφού με τη ρύθμιση της νέας κυβέρνησης αυτές καταργούνται από του χρόνου. Το τί ψυχολογία διαμορφώνει τούτη η "αποτυχία" στα παιδιά που έχουν αφιερώσει μερόνυχτα στο διάβασμα, λίγο απασχολεί την ηγεσία του ΥΠΕΠΘ και την Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων.

Η απαραίθμηση τούτων των στοιχείων μόνο μαύρες σκέψεις μας δημιουργεί και επανακέρει ξανά και ξανά το αίτημα για κατάργηση των εξετάσεων και ελεύθερη πρόσβαση στα ΑΕΙ - ΤΕΙ.

Γιούλα Γκεσούλη

ΟΤΑΝ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ ΦΤΑΣΕΙ ΣΤΟ ΚΟΚΑΛΟ, ΔΕΝ ΡΩΤΑΣ ΤΙ ΜΑΡΚΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΑΧΑΙΡΙ

«Τα παραμύθια δεν είναι αλήθεια αλλά τουλάχιστον δεν είναι ψέματα»
ΞΥΛΙΝΑ ΣΠΑΘΙΑ

Μια φορά κι έναν καιρό η γιαγιά Εξουσία δυνάμωσε από τα τονωτικά και τις βιταμίνες που της πρόσφεραν απλόχερα τα ζώα του δάσους. Βγήκε στο δάσος κι άρχισε να κάνει ό, τι γουστάρει, χωρίς να δίνει λογαριασμό σε κανένα. Οπως και τότε που ήταν νέα κι εμπορεύόταν το κορμί της στις κουφάλες και στα ξέφωτα, με πελάτες τα πιο πλούσια κι ονομαστά ζώα. Μία συνήθεια που δεν εγκατέλειψε και στα γεράματα, αφού ως γνωστόν πρώτα βγαίνει η ψυχή και μετά το χού, ιδιαίτερα όταν είναι τόσο προσδόφορο.

Τα ζώα είχαν όπως πάντα τις ασχολίες τους και δεν καταλάβαιναν τίποτε. Ομως, ακόμα και εκείνα τα ζώα που καταλάβαιναν είχαν άλλου είδους ασχολίες κι εμμονές, με αποτέλεσμα να ακούγονται κάποιες κραυγές στο δάσος και ν' αναγρεύονται σε υπέρτατη επαναστατική δραστηριότητα. Φράξιες, γκρουπούσκουλα, συλλογικότητες κι οργανώσεις το μόνο που έκαναν ήταν να εξαντλούνται σε ανέξοδες συζητήσεις μεταξύ ομοίων (που συνήθως χωρούσαν σ' ένα δωμάτιο) κι έπειτα να βγαίνουν και να διεκδικούνται από την πίτα του επαναστατικού καθήκοντος. Αφού πρώτα εξέδιδαν βεβαίως-βεβαίως κάποιες ανακοινώσεις-διαπιστευτήρια που υποβοήθουν στη δημιουργία προσωπικού και συλλογικού άλλοθι.

Την ώρα που η γιαγιά Εξουσία δεν δίσταζε να χρησιμοποιήσει κάθε μέσο, εξαπολύοντας τη φρίκη και τη βαρβαρότητα, τα σκεπτόμενα ζώακια συζητούσαν για το αν κάποια άλλα ζωάκια πού ήταν ενταφιασμένα στα μπουντρόμια του δάσους ήταν πολιτικοί κρατούμενοι ή όχι. Την ώρα που (κατά Αγγελάκα) μια «γρία πουτάνα που ξυρίζει τα πόδια της» κρατούσε σε άμεση ομηρία τα ανυπάκουα ζωάκια και σε έμεση όλο το δάσος, οι χιλιάδες ολιγομελείς συλλογικότητες δεν κοιτάζουν να ομονοήσουν. Προτιμούσαν να σκαλίζουν αυτά που τις χωρίζουν κι ούτι

Μοναδική ελπίδα ο κόσμος της ΑΕΚ

«Μπαμ ηκουώθη στον αέρα, τα πουλάκια έκαναν πέρα». Ανάμεσα στα άλλα πουλάκια και ένας δικέφαλος αετός. Η απόφαση του Εφετείου Αθηνών ήρθε ως κεραυνός εν αιθρίᾳ. Το αίτημα της ΑΕΚ για ρύθμιση των χρεών της μέσω του άρθρου 44 δεν έγινε δεκτό και εκτός από την εξαιρετικά δύσκολη κατάσταση γένησε και αρκετά ερωτηματικά για τις προθέσεις όλων των εμπλεκομένων με την υπόθεση (κυβέρνηση, διοίκηση ΑΕΚ κτλ.)

Δεν νοιζω ότι χρειάζεται να μιλήσουμε για τις δυσκολίες της επόμενης μέρας. Το έχουμε κάνει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα και απλά εδώ τονίζουμε ότι η κατάσταση γίνεται όλο και πιο δύσκολη. Με αυτά που πρέπει να ασχοληθούμε είναι ο τρόπος με τον οποίο λειτούργησαν οι διοικούντες της ΑΕΚ για να υποχθεί η ομάδα στο άρθρο 44 και οι προθέσεις της κυβέρνησης. Από το σκεπτικό της απόφασης του Εφετείου προκύπτει ότι όλοι όσοι ασχολήθηκαν με τα διαδικαστικά της κατάθεσης του φακέλου της ομάδας έχουν τεράστιες ευθύνες. Οι δικαστές δεν μπήκαν καν στον κόπο να συζητήσουν επί της ουσίας και απέρριψαν το αίτημα της ΑΕΚ, γιατί ο φάκελος δεν πληρούσε δύο βασικές προϋποθέσεις.

Η πρώτη αφορά το ποσοστό των μετοχών που απαίτει ο νόμος για την κατάθεση τέτοιου αιτήματος. Το Μετοχολόγιο της ΠΑΕ ΑΕΚ που κατατέθηκε ήταν: ENIC: 33,89%, NETMED: 15%, SOE: 18,15%, Πέτρος Στάθης 20,28%, Εραστεχνική ΑΕΚ 10%, Πέτρος Γρανίτσας 2,58%, Πέτρος Λάλος: 0,10%. Με απόφαση της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού οι μετοχές της ENIC και της NETMED είναι ανενεργές και αυτό ήταν γνωστό σε όλους. Στο φάκελο όμως κατατέθηκαν πακέτο αυτές οι μετοχές χωρίς να έχει γίνει η μεταβίβαση σε φυσικό πρόσωπο (αν και υπήρχε αρκετός χρόνος για να γίνει αυτό) ώστε να μπορούν να χρησιμοποιηθούν. Μετά την ανακοίνωση της απόφασης, ορισμένοι από αυτούς που συνέταξαν το φάκελο βγήκαν και κατηγόρησαν το δικαστήριο για τυπολατρία (και όχι για εσφαλμένη νομική ερμηνεία) προσπαθώντας να καλύψουν τις δικές τους ευθύνες.

Η δεύτερη αφορά το ποσοστό των οφειλών προς τους μετοχους. Το δικαστήριο θεώρησε ότι τα βεβαιωμένα χρέα της ΑΕΚ προς το Δημόσιο είναι 20.449.698 και όχι

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ

13.875.242,65 ευρώ, όπως εμφανίζοταν στον ισολογισμό της ΠΑΕ, με αποτέλεσμα το ποσοστό των οφειλών προς τους μετόχους να είναι 57,83% του συνολικού και όχι 60% όπως απαιτεί ο νόμος. Απ' όσα έχουν δει το φως της δημοσιότητας προκύπτει ότι το δικαστήριο δέχτηκε την άποψη των φορέων του Δημόσιου (οι οποίοι έδωσαν μάχη στο δικαστήριο, αφορισθήσαν τα στοιχεία της ΑΕΚ, καταθέτοντας τα δικά τους, και δεν αρκέστηκαν σε μια τυπική αντιδικία, γεγονός που δείχνει ότι δεν υπήρχε πολιτική βούληση για να βοηθηθεί η ΑΕΚ, αφού αν υπήρχε, όπως συμβαίνει σε τέτοιου είδους αντιπαραθέσεις, η πλευρά του Δημόσιου θα ήταν ωσέ παρούσα), με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί πρόβλημα. Στην περίπτωση αυτή οι άνθρωποι της ΑΕΚ έχουν εν μέρει δίκιο να διαμαρτύρονται, ιδιαίτερα αν είχαν πάρει υποσχέσεις που δεν τηρήθηκαν, όμως δεν απαλλάσσονται εντελώς των ευθυνών τους. Από τη στιγμή που το τοπίο δεν ήταν ξεκάθαρο και υπήρχαν ομιφιβολίες για το τελικό ποσό των οφειλών της ΠΑΕ, θα μπορούσαν κάλλιστα να βάλουν στη λίστα των μετόχων που δέχονται να ρυθμίστουν τα χρέα τους και κάποιους αικόμη ή να αυξήσουν τα χρέα προς ENIC και NETMED, ώστε να είναι καλυμμένη η ομάδα σε κάθε περίπτωση.

Το δικαστήριο αποφάσισε επί της ουσίας να παίξει το ρόλο του Πόντιου Πιλάτου. Με αφορμή τις παραπάνω "παρατυπίες" του φακέλου (τις

όποιες θα μπορούσε αν ήθελε να ξεπεράσει), δεν μπήκε στην ουσία και επικαλούμενο τις τυπικές ατέλειες απέρριψε το αίτημα της ΑΕΚ.

Από την απόφαση του δικαστηρίου βγαίνουν συμπεράσματα που δείχνουν εμφέσως πλήρη σαφώς προθέσεις. Οσον αφορά την κυβέρνηση γίνεται ξεκάθαρο ότι δεν είχε διάθεση να βοηθήσει την ΑΕΚ και επέλεξε, στο προσκήνιο τουλάχιστον, να κρατήσει στάση ουδετερότητας (στο παρασκήνιο είναι ούχι έδωσε το πράσινο φως στους φορείς του Δημόσιου να κρατήσουν σκληρή στάση απέναντι στο αίτημα της ΑΕΚ). Είχαμε γράψει σε προηγούμενο φύλο ότι ο Ορφανός φιλοδοξεί να γίνει ο άνθρωπος που θα εξυγιάνει το ελληνικό ποδόσφαιρο και θα δώσει λύση στο θέμα των χρεών των αθλητικών ΑΕ με το νόμο που ετοιμάζεται να καταθέσει στη Βουλή. Αν η ΑΕΚ και στη συνέχεια ο Αρης ρύθμιζαν τα χρέα τους μέσω του άρθρου 44, ο νέος νόμος του Ορφανού θα έμενε επί της ουσίας ανενεργός, γιατί τόσο το ενδιαφέρον των φιλάθλων όσο και η πολιτική υπεραξία από τη ρύθμιση των χρεών μικρών ομάδων είναι ιδιαίτερα μικρό. Συνεπώς, η κυβέρνηση είχε κάθε λόγο να απορριφθεί το αίτημα της ΑΕΚ. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε να το μεθοδεύσει μόνο στο παρασκήνιο, αφού το πολιτικό κόστος από τη διάλυση μιας ομάδας σαν την ΑΕΚ είναι πολύ μεγάλο, και ο χειρισμός του θέματος έπρεπε να είναι ιδιαίτε-

ρα προσεχτικός.

Στα υπέρ της κυβέρνησης είναι και η συγκυρία. Η πορεία της Εθνικής στο Euro 2004 και η απαίτηση της συντριπτικής πλειοψηφίας για οριστικό ξεκαθάρισμα της σαπταλίας του ελληνικού ποδόσφαιρου, σε συνδυασμό με την ανυπόληψία της διοίκησης της ΑΕΚ και τις δυο μεγάλες εκλογικές νίκες της ΝΔ, δίνει μια μεγαλύτερη ευχέρεια χειρισμών, αλλά σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να θεωρούμε σαν δεδομένο ότι ο Ορφανός θα παραμείνει σταθερός στη δήλωσή του, ότι δεν θα υπάρξει ειδική ρύθμιση για την ΑΕΚ. Σημαντικό ρόλο στην τελική απόφαση της κυβέρνησης θα παίξουν οι αντιδράσεις των οπαδών της ΑΕΚ. Ήδη, μετά το πρώτο συλλαλητήριο την περασμένη Τετάρτη, διάφορα παπαγαλάκια όρχισαν να επικαλούνται απόρρητες προς το παρόν πληροφορίες, σύμφωνα με τις οποίες υπάρχει λύση για την ΑΕΚ, χωρίς να πέσει στη Δ' Εθνική.

Για τις ευθύνες των διοικούντων της ΑΕΚ αναφέρουμε επιγραμματικά κάποια πρόγματα στο σημερινό σημείωμα και θα τα πούμε αναλυτικότερα στο επόμενο. Η αίσθησή μου πάντως είναι ότι αρκετοί από τους ανθρώπους της ΑΕΚ επιθυμούν τον υποβιβασμό της ΑΕΚ στην Δ' Εθνική, γιατί μόνο τότε θα μπορούν να παιζουν ρόλο στα δρώμενα της ομάδας, χωρίς να πληρώσουν ούτε ένα ευρώ. Στις επόμενες μέρες θα φανούν ξεκάθαρα οι προθέσεις τους, αφού μέχρι τώρα κρύβονταν πίσω από την αβεβαιότητα που επικρατούσε στην ομάδα και μετέθεταν τις "πρωτοβουλίες" τους για μετά την δικαστική απόφαση.

Πάπιας

ΥΓ: Μεγαλοφυής χαρακτηρίστηκε από το σύνολο του αθλητικού τύπου η επιλογή του Ρεχάγκελ να βάλει μαν του μαν στο Ανρί των Σεϊταρίδη. Αν εξαιρέσουμε 3-4 κλασικές ευκαιρίες που έχουν ο Ανρί (την ίδια στιγμή ο Γιούρκας έψωχνε να τον βρει), η επιλογή ήταν καταπληκτική. Από τη στιγμή όμως που το αποτέλεσμα ήταν θετικό, κανένας δεν δικαιούται να κάνει κριτική στον προπονητή. Περισσότερα και συνολικό απολογισμό για το Euro 2004 προσχώς.

■ Νίκ Κασαβέτης Το ημερολόγιο

Μια ιστορία αγάπης ανάμεσα σ' ένα εργάτη και μια πλούσια νεαρή, που ζεινά ένα ανέμελο καλοκαίρι στο Νότο, περνά τις συμπληγάδες των διαφορετικών κοινωνικών τάξεων και του δεύτερου παγκοσμίου πολέμου, για να δοκιμαστεί στο χρόνο μέσα από πλήθος αικόμια εμποδίων. Η ταινία βασίζεται στο ομότιλο μυθιστόρημα του Νίκολας Σπαρκού, που στην πραγματικότητα μοιράζεται ανάμεσα σε δυο βασικές ιδέες. Τη μοναδικότητα και το πάθος της νεανικής αγάπης και το δράμα του τελευταίου σταδίου της ζωής των ήλικιων πλέον πρωταγωνιστών που τους στοιχειώνουν οι αναμνήσεις και τους χωρίζει η αρρώστια.

Ο Νίκ Κασαβέτης, γιος του Τζον Κασαβέτη, λόγη σχέση μοιάζει να έχει εδώ με τον πατέρα του. Σκηνοθετεί με μελοδραματικό και επίπεδο τρόπο μια παλαιομοδίτικη ιστορία αγάπης που ειδικά στο πρώτο μέρος είναι απογοητευτική. Το δεύτερο μέρος έχει μεγαλύτερο ενδιαφέρον, τα αισθήματα είναι πιο πειστικά και η συγκίνηση πιο γνήσια. Ο Τζέιμς Γκάρνερ με μια συγκλονιστική ερμηνεία επιβεβαιώνει τον Νίκ Κασαβέτη σαν «σκηνοθέτη ηθοποιών» και αποτελεί το σημαντικότερο από αυτής της ταινίας.

■ Μάθιου Πάρκχιλ Φονική λεπτομέρεια

Μαύρη κωμωδία, γεμάτη σασπένς, όπου η Ισπανίδα Κάρμεν ταλαντεύεται ανάμεσα σ' ένα πλούσιο, ασφαλή γάμο κι ένα παραδοκό ερωτικό πάθος. Τελικά, τίποτα δεν είναι όπως δείχνει. Η ιστορία είναι στημένη από την αρχή μέχρι το τέλος, σκοτεινή και γεμάτη τεχνάσματα, λίγο υπερβολική για να ταυτιστεί με την αληθινή ζωή, όμως αρκετά περίπλοκη για να κρατήσει το ενδιαφέρον του θεατή. Η «Φονική λεπτομέρεια» είναι η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του Μάθιου Πάρκχιλ και σαν

Ο μόνος ηγέτης που φωτίζει, είναι αυτός που καίγεται Όταν μια 24σελιδη εφημερίδα (ριζοσπ. ανεξ. αριστ.) αφιερώνει 12 σελίδες στις εκλογές, δεν «ακκίζεται» κοινοβουλευτικά; Ολυμπιάδα: να δεις τι σουχω για μετά

◆ Την Τετάρτη 19 Ιουνίου 2004 το Νομαρχιακό Συμβούλιο Βοιωτίας συνεδρίασε σε χρόνο ρεκόρ για να παρακολουθήσει τον «αγώνα της Εθνικής». Θεσμοί και σεβασμός στον πολίτη (... η φοράδα στ' αλώνι).

◆ Ικανοποιητική θεωρεί την υπογραφέίσα μεταξύ ΓΕΝΟΠ και ΔΕΗ συλλογική σύμβαση ο πρόεδρος της Ομοσπονδίας Ν. Πιλαλίδης: από 1/1/2004 3,3%, από 1/9/2004 3,2%, από 1/1/2005 3%, από 1/9/2005 3,2%. (Ετσι, λοιπόν, χωρίς καμπιά πίεση, οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ θα πάρουν τον κυριαρχούντα αριθμό - τρία. Εργασιακή ειρήνη, πάνω απ' όλα...).

◆ «Ο κύριος νικητής σ' αυτές τις εκλογές, όπως και στην Ελλάδα έτσι και στις άλλες χώρες της Ε.Ε. είναι η αποχή. Αυτό κατ' εμένα, καταδεικνύει ότι οι Ευρωπαίοι πολίτες γυρίζουν τις πλάτες στην πολιτική που εφαρμόζει η Ε.Ε. καθότι δεν υπερασπίζεται τα συμφέροντά τους». Παν. Αρβανίτης, στέλεχος του ΚΚΕ (ο τύπος, βέβαια, δεν μας λέει τίποτα για την «ταμπακιέρα». Το ξεφτιλισμένο ευρωκοινοβούλιο στο οποίο το κόμμα του «ασμένων» συμμετέχει. Γιατί άρογε).

◆ Ελεγχού καυσαερίων ανά δημητριανό προτείνει ο κ. Δ. Πάτσιος, διευθυντής του ΣΕΑΑ (Συνδέσμου Εισαγωγών Αντιπροσώπων Αυτοκινήτων) για τα «καταλυτικά παλιάς τεχνολογίας». Η μεν Διεύθυνση Περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ, αρμόδια για τις μετρήσεις, «βγάζει» τα με προβληματικό καταλύτη οχήματα 200.000, ενώ ο Σύνδεσμος Εισαγωγών 400.000. (Τί γίνεται, πατιδία, πέσον οι πωλήσεις ή θέλουμε να «σπρώξουμε» τίποτα καινούργιες παραλαβές?). (Και βέβαια, σ' αυτή την πρόταση προηγείται η Δ.Π. του ΥΠΕΧΩΔΕ).

◆ Στα Βάγια Βοιωτίας επιδιώκεται να μεταφερθούν οι γυναικείες φυλακές του Κορυδαλλού.

◆ «Ενα μικρό ποσοστό Νεοελλήνων που κυμαίνεται περί το 10% εμφανίζεται φορέας ενός άκριτου και νόθου κοσμοπολιτισμού και των υποπροϊόντων του: Εξα η ένωνα της Πατρίδας, της Πίστης, της Παράδοσης... Η πρόταση της ΓΣΕΕ να διασφαλιστεί σταθερή τριμερής χρηματοδότηση με αναλογία κράτος 3:9, εργοδότες 4:9 και εργαζόμενοι 2:9

Μίλα, ρε πουστή! Γιατί δε μιλάς;

είναι ρεαλιστική και τίμια.. Οι Γερμανοί φωνάζουν: «Γεννήστε παιδιά, μη φέρνετε ίνδούς». Εμείς τί πρέπει να κάνουμε; Πόσο πιο κάτω να διολισθήσουμε για να αφυπνισθούμε; ...Εν αρχή είναι η εσωτερική τρομοκρατία. Η χώρα είναι υπερήμερη στον έλεγχο και την εξάρθρωσή της...» (Στ. Παπαθεμελής, αποσπάσματα από την ομιλία του στην επίσια εκδήλωση του Πολιτικού Ομίλου για τη Δημοκρατία και την Πατρίδα στο Συνεδριακό Κέντρο της ΔΕΘ, 20/1/2002). Απλά τα πράγματα.

◆ «Χωρίς κράτος και δημόσιες υπηρεσίες δεν υπάρχει ασφάλεια. Χωρίς φόρους δεν υπάρχει κράτος, εκπαίδευση, κοινωνικό ασφαλιστικό σύστημα. Χωρίς φόρους δεν υπάρχει δημοκρατία...» (Ούλριχ Μπεκ «Η νέα παγκόσμια αποξία», σ.149). Προσ-χήληη!

◆ «Μια ζωή έλεγα ότι υπηρετούσα την ποίηση. Τώρα τελευταία καταλαβαίνω ότι όλα αυτά τα χρόνια δεν έκανα τίποτα άλλο από το να υπηρετώ τη γλώσσα» (Κ. Αγγελάκη-Ρουκ, από συνέντευξή της στο περιοδικό «Ηλιος», τ. 6). Τί γί-

νεται εδώ; Μία (θαυμάσια ομολογουμένως) ποιήτρια λέει απλά αυτό που υπάρχει άλλα δεν πολυδιατυπώνεται: «Σκατά στο πνεύμα» (Αντ. Αρτώ) ή «σε τί μας χρειάζεται η ποίηση»; (Γιάννης Χαιρέτης), που θα πει ότι ο «ποιητικός κόσμος» βγάζει -για χρόνια- λεκτική σαβουύρα -για πλείστους όσους λόγους- την οποία ευχαρίστως εκδίδουν μικρά και μεγάλα εκδοτικά. Το ΠΑΤΙ να ΥΠΑΡΧΕΙ ποίηση (δεν μιλά για στρατευμένη ή όχι) μέσα σ' αυτό το «ψυχομπουρδέλο» απαντιέται με τον γνωστό τρόπο: απορία φάλτου... βηξ.

◆ Διαφημίζει το ΛΑΕΚ (Λογογραφιασμό για την Απασχόληση και την Επαγγελματική Κατάρτιση που δημιουργήθηκε από τους «κοινωνικούς εταίρους» ΓΣΕΕ, ΣΕΒ, ΓΣΕΒΕΕ) ο ΟΑΕΔ. Τί σημαίνει αυτό; Οτι 1.500 (σε όλη την Ελλάδα) άνεργοι άνω των 55 θα δουλέψουν σε αφεντικά επιδοτώντας (!) την «απασχόλησή» τους μέσω του ΛΑΕΚ. Για 60, λοιπόν, μήνες κάθε εργοδότης θα τοεπώνει (αναλογία από) 17,60 ευρώ την ημέρα και για 24 μήνες (αναλογία από) 20,54 ευρώ την ημέρα. Εφόσον λά-

■ Τρεις τα χαράματα, Ομόνοια

Στην Τρία (τέσσερα χρόνια) εκστράτευσαν οι Παγανοαραιοί με γαϊδούριο άνεμο πάνω σε ούριους ίππους. Βγάλαν τα φλέμπουρα (με γολάζια και άσπρα χρώματα), καβάλησαν τα τετράτροχα άτια τους και ουρλιάζοντας ως πειρατές ξεχύθηκαν στην πλατεία της βορειοηπειρωτικής οργάνωσης Ομόνοια. Ομονούντες (άνευ νοός) πανηγύρισαν νίκη περήφανη επί των κουτοφράγκων (ενώ είχαν ήδη πέσει τα φράγκα). Μέσα δε στην οχλολογία ενεφανίσθη μάντης τις με το όνομα «Πριν» όστις (διατελών μετά μαλακίας) συνέγραψεν πονημάτιον (επί σελίδος πρώτης - ως μέγας πατριώτης) τιτλίζων τούτο «ψεγάλη μπάλω». Ήτο δε ο μην Ιούνιος (Συκοφαντίων), ημέρα του Κυρίου η του μηνός εικοστή και εβδόμη, το δε έτος το δισχιλιστόν και τέταρτον. Ηκούσθη δε φωνή Κυρίου λέγουσα: «Τί γράφεις εκεί, ρε μαλάκα;» Και κράξιμον πανταχόθεν και τρημόι οδόντων: «γαμώ την ονεξάρτητη αριστερά σας γαμώ». Μάσαλα.

βουμε υπόψη ότι οι εργοδότες καταβάλλουν τα «κατά τόνομο» του ογίου τσουπού ανήμερα, καταλαβαίνετε τί γίνεται...

◆ Αυτή η μπαρούφα έρχεται να «κολύψει» (;) τον φόρο της κυβέρνησης και «παραγόντων» της αγοράς ότι τα επόμενα χρόνια θα δημιουργηθεί νέο κύμα ανέργων ιδιαίτερα στον κατασκευαστικό (απώλεια 60.000 θέσεων εργασίας) αλλά και στον αγροτικό τομέα (μικροί αγρότες γιοι). Ευτυχώς που υπάρχουν οι συνδικαλισταράδες (του Περισσού και άλλοι) που δίνουν τη μάχη στα ουζάδικα...

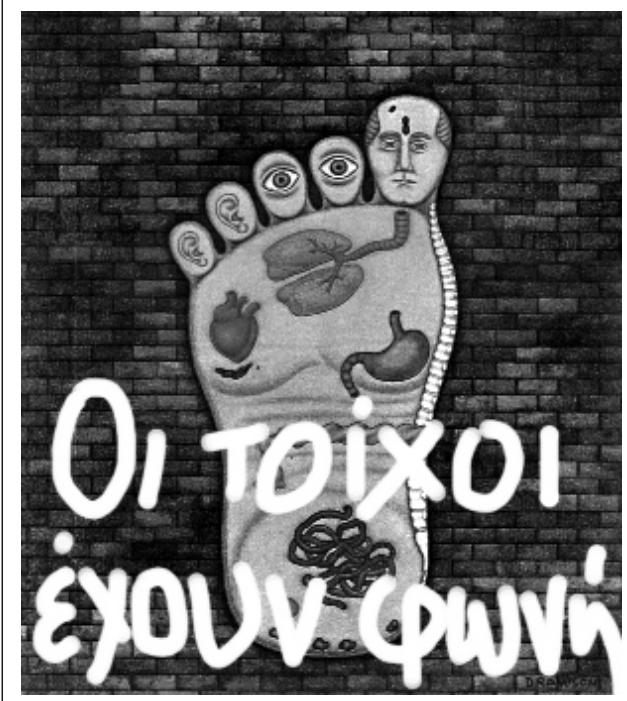
◆ Ο «Αντρέα, προχώρω» ζει! Και τους οδηγεί: Το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδος (τμ. Ανατολ. Στερεάς) διοργάνωσε εκδήλωση (23/6/04) με θέμα: «Ανδρέας Παπανδρέου, ο οικονομολόγος, ο πολιτικός, ο άνθρωπος». (Το «αριστερό ΠΑΣΟΚ» είναι δω). Παπατζής εγένησεν Ανδρέαν, Ανδρέας δε εγένησε Giorgos κ.ο.κ.

◆ Τυχεροί εργαζόμενοι και συνταξιούχοι! 42.600 (σαράντα δύο χιλιάδες εξακισθοί/ες) θα απολαύσουν «κοινωνικό τουρισμό», με κλήρωση (!), ενώ οι υπόλοιποι... τον πούλο!

◆ Εκείνοι οι δύσμοιροι γιατροί + προσωπικό των νοσοκομείων πήραν τελικά τα δεδουλευμένα (καταβολή εφημεριών) ή «δεν μπόρεσε» ο αρμόδιος υφυπουργός Οικονομικών να εκταμιεύσει τα 25 εκ. ευρώ; Γιατί η ομοσπονδία (ΠΟΕΔΗΝ) «τρίζει τα δόντια»: εικοσιτετράωρη απεργία μέχρι τέλος Ιούνη (ον δεν καταβλήθονται).

◆ 4.000 άνθρωποι (βαρυποινίτες) στοιβάζονται σε φυλακές χωρητικότητας 1.600 (πόλη Χουαρέζ, Μεξικό). Και τί αποφάσισε η διοίκηση των φυλακών για να «μειωθεί η βίαιη συμπεριφορά των κρατουμένων»; Ή «αφρόκρεμα» των βαρυποινιτών θα κάνει αρωματοθεραπείες και θα ακούει κλασσική μουσική. (Ανεβασμένα πράγματα, δικέ μου!).

◆ Ηδη (αφού φάγαμε τα κωλόπαιδα του ΠΑΣΟΚ στη μάτια, ως αργόσχολους) καταλάβαμε τι θα πει «φυτευτός» σε «δημόσια» υπηρεσία. (Μιλάμε, τα «δικά μας τα παιδιά» έχουν πάρει ύφος ηγεμόνων και σε παπαρογράφουνε κανονικά. Το γνωστό φαινόμενο: δύο γικούς, δύο γραφεία, 7 αρχιδούστες...) Βασιλης

◆ Αντιημπεριαλιστικό διήμερο - Μέτωπο Ελλήνων και μεταναστών ενάντια στον ιμπεριαλισμό - Αλληλεγγύη στους λαούς που αγωνίζονται στους αγωνιστές που διάκονται (ΚΚΕ Αχτιδική Επιτροπή 5-6 Διαμερίσματος και αρκετές κοινότητες μεταναστών)

Εχω ορισμένες απορίες και θέλω να τις μοιραστώ μαζί σας.

α) Γιατί την κορυφαία εκδήλωση του ΚΚΕ για τους μετανάστες την οργάνωσε η αχτιδική επιτροπή του 5-6 διαμερίσματος και όχι όλες οι οργανώσεις του ΚΚΕ που στις περιοχές τους κατοικούν πολλοί μετανάστες; Γιατί όχι η Κομματική Οργάνωση Αθήνας του ΚΚΕ ας πούμε;

β) Γιατί η εκδήλωση δεν υποστηρίζεται από ένα όνομα κράτη, από αυτά που θα παρελάσουν το Σεπτέμβριο στο Φεστιβάλ της ΚΝΕ, για να έχει πολύ κόσμο;

γ) Οι Ελληνες (όλοι οι Ελληνες μήπως;) και οι μετανάστες ενάντια στον ιμπεριαλισμό, λέει το σύνθημα. Γιατί όχι ενάντια στον ιμπεριαλισμό και το κεφάλαιο, αφού τα τεράστια προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι μετανάστες προέρχονται πλέον από τ

Δεν γνωρίζουμε αν η χθεσινή συνεδρίαση του Συμβουλίου της Επικρατείας πάνω στο σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος για τους συμβασιούχους ήταν η τελευταία ή αν θα χρειαστούν κι άλλες προκειμένου οι δικαστές του ΣΤΕ να ολοκληρώσουν τις παρατηρήσεις τους, γιατί εμείς βρισκόμασταν στο τυπογραφείο. Από την πρώτη στιγμή που άρχισαν οι συζητήσεις στο ΣΤΕ είχαμε εκφράσει τη γνώμη ότι, μετά την παρέμβαση του Έ. Βενιζέλου στο ΣΤΕ (παρέμβαση αρχηγικού τύπου, που αποσκοπούσε στο να ξεπλύνει μερικώς την προτοπή του ΠΑΣΟΚ και να στριμώξει τον Π. Παυλόπουλο), διαμορφώνεται έτσι το κλίμα που οι δικαστές θα αναγκαστούν να χαρακτηρίσουν ως συνταγματικές τις διατά-

στην κυβέρνηση μία ήταν η λύση: να υιοθετήσουν τις θέσεις του Π. Παυλόπουλου και όχι αυτές του Έ. Βενιζέλου για τις διαδοχικές συμβάσεις εργασίας, όπως και έκαναν.

Σύμφωνα με το άρθρο 5, διαδοχικές συμβάσεις θεωρούνται εκείνες που υπογράφονται μεταξύ του εργαζόμενου και του ίδιου εργοδότη (π.χ. Ε.Λ.Γ.Α και δήμους). Γιατί αυτοί οι συμβασιούχοι προσλαμβάνονται μέσω του ΑΣΕΠ που προβλέπει χρόνο διακοπής ανάμεσα σε δύο συμβάσεις τους τέσσερις και όχι τους τρεις μήνες. Και με τη διάταξη των τριών μηνών ανάβει το πράσινο φως για να διαιωνίζεται το καθεστώς των συμβασιούχων και στο μέλλον.

Τέλος, σύμφωνα πάλι με το άρθρο 5 (τελευταία διάταξη του) οι συμβασιούχοι που προσλαμβάνονται στα πλαίσια ερευνητικού προγράμμα-

τηληρώνεται. Ολα αυτά είναι τερτίπια των κυβερνώντων για να διαιωνίζουν το καθεστώς των συμβασιούχων και να πληρώνουν πολύ λιγότερα.

Την ίδια κριτική στις συγκεκριμένες διατάξεις του άρθρου 5 έκανε και ο Έ. Βενιζέλος, για να ξεπλύνει τη ντροπή του ΠΑΣΟΚ, όπως είπαμε, και να στριμώξει τον Π. Παυλόπουλο και την κυβέρνηση της Ν.Δ. Οι δικαστές του ΣΤΕ, όμως, υιοθέτησαν τις θέσεις του Π. Παυλόπουλου, γιατί έχουν συνηθίσει να ευθυγραμμίζονται με τον εκάστοτε πολιτικό διαχειριστή της καπιταλιστικής εξουσίας. Δείχνουν πρόθυμοι να κρίνουν συντοματική τη ρύθμιση του άρθρου 9 για τη μετατροπή των συμβασιούχων σε αιρίστου χρόνου, ικανοποιώντας το

■ Σχέδιο ΠΔ για τους συμβασιούχους

Το ΣΤΕ ευθυγραμμίζεται με την κυβέρνηση

Οι συμβασιούχοι δεν έχουν άλλη λύση εκτός από την άσκηση πίεσης για να υιοθετηθούν οι θέσεις Βενιζέλου

ξεις του μεταβατικού άρθρου 9 του σχεδίου ΠΔ. Διατάξεις που αποκλείουν τη συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων από την αυτόματη μετατροπή των συμβασιούχων σε αιρίστου χρόνου. Από τη μέχρι τώρα πορεία των συζητήσεων στο ΣΤΕ και τις αποφάσεις που πάρθηκαν δικαιούμαστε να ισχυριστούμε ότι επαλήθευτήκαμε πλήρως.

Την περασμένη Τετάρτη, σύμφωνα με πληροφορίες μας, συζητήθηκαν και υιοθετήθηκαν από το ΣΤΕ όλες οι διατάξεις του άρθρου 5 του σχεδίου ΠΔ για τις διαδοχικές συμβάσεις εργασίας. Αυτή η απόφαση σημαίνει ότι οι δικαστές έλαβαν το μήνυμα που τους έστειλαν οι Π. Παυλόπουλος και Έ. Βενιζέλος. Το μήνυμα να βγάλουν το μεταβατικό άρθρο 9 συνταγματικό, χωρίς όμως να δημουρηθούν προβλήματα στην κυβέρνηση. Για να μη δημουρηγηθούν προβλήματα στην κυβέρνηση. Για να μη δημουρηγηθούν όμως προβλήματα

ντων από τους εποπτεύμενους φορείς των υπουργείων και απασχολούνταν σε υπηρεσίες τους ή το αντίθετο. Επι, με τη διάταξη αυτή εξαιρούνται πάρα πολλοί συμβασιούχοι, οι οποίοι βέβαια κάλυπταν πάγιες και διαρκείς ανάγκες και δεν φέρουν καμία ευθύνη για τον τρόπο με τον οποίο γινόταν η πρόσληψή τους. Με τον ορισμό αυτό των διαδοχικών συμβάσεων

τος ή οποιουδήποτε επιδοτούμενου ή χρηματοδοτούμενου προγράμματος αποκλείονται από την αυτόματη μετατροπή των συμβασιούχων τους σε συμβάσεις αιρίστου χρόνου. Μ' αυτή τη διάταξη αποκλείονται όλοι οι συμβασιούχοι που δουλεύουν στα Πανεπιστήμια, στα Ερευνητικά Ιδρύματα και στις Δημοτικές Επιχειρήσεις.

Εδώ πρέπει να επισημάνουμε και κάτι ακόμη. Μια εργασία δεν πιστοποιείται ως εργασία που εξυπηρετεί πάγιες και διαρκείς ανάγκες, αφού θα τους προσλαμβάνει ο εποπτεύμενος φορέας και θα τους απασχολεί το υπουργείο, που νομικά είναι άλλος εργοδότης. Τέλος, αυτή η διαδικασία πρόσληψης και απασχόλησης θα είναι σύννομη με την ευρωπαϊκή οδηγία 70 του 1999.

Σύμφωνα επίσης με το άρθρο 5, ο χρόνος διακοπής ανάμεσα σε δύο διαδοχικές

προφίλ του Παυλόπουλου και τις πολιτικές ανάγκες της κυβέρνησης και ταυτόχρονα να δεχτούν τις ρυθμίσεις του άρθρου 5, με τις οποίες η δυνατότητα μετατροπής των συμβασιούχων γίνεται δώρο άδωρο για τη συντριπτική πλειοψηφία των συμβασιούχων.

Η μόνη νομική λύση που δικαιώνει τους συμβασιούχους και ικανοποιεί το αίτημά τους για δουλειά είναι αυτή που έχει εισηγηθεί ο Βενιζέλος, ανεξάρτητα από τις σκοπιμότητες που υπαγόρευσαν αυτή την εισήγησή του. Από τη στιγμή, λοιπόν, που θα κρίθει ότι δεν υπάρχει πρόβλημα αντισυνταγματικότητας, ο Παυλόπουλος πρέπει να υποχρεωθεί να υιοθετήσει στο σύνολο τους τις προτάσεις Βενιζέλου. Μόνος του, βέβαια, δεν πρόκειται να το κάνει. Μόνο οι συμβασιούχοι με τους ογώνες τους μπορούν να τον υποχρεώσουν.

Γιατί η ενόχληση;

Είναι κάμποσος καιρός τώρα που οι δικαστές του τρομοδικείου του Κορυδαλλού δείχνουν πως περισσότερο από καθετή άλλο τους απασχολεί η προς τα έξα εικόνα τους, ο τρόπος με τον οποίο ο Τύπος αντιμετωπίζει το δικαιοστήριο τους και η υποδοχή που θα έχει η απόφαση που σε κανένα μήνα θα βγάλουν. Βεβαίως, ο τρόπος με τον οποίο αντιδρούν ποικίλλει. Για παράδειγμα, η πρόεδρος Ελ. Μπρίλλη έχει προχωρήσει σε ουκ ολίγα απαξιωτικά σχόλια για τους εκπροσώπους του Τύπου (πην περασμένη Τετάρτη έφεσε στο σημείο να αναρωτηθεί μήπως θα πρέπει να περιοριστεί η ελευθεροτυπία!). Ο εισαγγελέας Ελ. Πατσής δεν έχει κανένα πρόβλημα να δηλώσει ότι τον ενδιαφέρει η γνώμη των εναρέτων και όχι του πλήθους, προσφέροντάς μας μια ακόμα εκδήλωση του ολιγαρχικού του φρονήματος (αν ο κ. Πατσής είχε επαρκή πολιτική μόρφωση θα γνώριζε ότι αυτή η αντίληψη, την οποία ο ίδιος προφανώς αντλεί από αρχαίους συγγραφείς, χωρίς μάλιστα να την κατανοεί σε βάθος, αποτελεί το δόγμα επί του οποίου ο Αντολφ Χίτλερ οικοδόμησε τον ναζισμό).

Αντιθέτως, ο αναπληρωτής πρόεδρος Γρ. Μάμαλης καταβάλλει προσπάθεια να δωρακίσει την Δικαιοσύνη ως θεσμό, στρέφοντας τα βέλη της κριτικής στα πρόσωπα και στην κρίση τους, που κατ' αυτόν μπορεί να υποστεί την πιο ανελέητη κριτική, υπό τον όρο όμως ότι αυτή η κριτική θα αφορά συγκεκριμένα πρόσωπα και συγκεκριμένη κρίση και δεν θα αμφισθητεί την ανεξαρτησία της Δικαιοσύνης ως θεσμού.

Όλα τούτα επανήλθαν και πάλι στην επ' ακροατήριω συζήτηση κατά την κατάθεση του αρχισυντάκτη πολιτικού των «Νέων» Τ. Καμπύλη, ως μάρτυρα υπεράσπισης του Κ. Αγαπίου. Η άποψη του κ. Καμπύλη, όπι το ρεπορτά -που, όπως τόνισε, έχει ως πηγές δικαιοστικούς κύκλους, δικηγορικούς κύκλους και πολιτικούς κύκλους- προεξοφλεί καταδίκες και μάλιστα «εικοσάρες»- ενόχλησε σφόδρα και προκάλεσε την περί Δικαιοσύνης και Τύπου συζήτηση, η οποία βέβαια δεν έχει καμία σχέση με την ουσία της υπόθεσης που δικάζεται.

Γιατί, όμως, τέτοια και τόση ενόχληση από τη σάση του Τύπου έναντι της συγκεκριμένης δίκης; Αν οδηγούμαστε σε αθωατική απόφαση, τότε το δικαιοστήριο θα έπρεπε να φορέσει το πιο σαρδώνειο χαμόγελό του, να περιμένει την ολοκλήρωση της δίκης και να τρίψει την απόφασή του στα μούτρα όλων όσων προεξοφλούν καταδίκες, υπαγορευμένες από το κλίμα της τρομούστερίας και τις πιέσεις των «μεγάλων συμμάχων». Μάλλον, λοιπόν, πάμε προς καταδικαστική απόφαση και μάλιστα σκληρή. Απόφαση που θα έρχεται σε σύγκρουση με το «κοινό περί δικαίου αίσθημα», όπως εκφράζεται ακόμα και από τη συντηρητική ματά του ασπικού τύπου.

Οι δικαστές ενημερώνονται για τα δημοσιεύματα του Τύπου. Και γνωρίζουν πολύ καλά ότι αυτά κάθε άλλο παράθετικά είναι για τη μέχρι στιγμής διαδικασία. Δεν είναι δυνατόν, βέβαια, να ισχυριστούν ότι βρίσκεται εν εξελίξει κάποια συνωμοσία που έχει ως σκοπό να πλήξει το δικό τους κύρος και το κύρος του ασπικού θεσμού που υπηρετούν. Είναι τόσο ισχνά τα στοιχεία σε βάρος των κατηγορούμενων (όλων ανεξαρέτων) και τόσο κακοστημένη η σκευωρία από τις διωκτικές αρχές, είναι τόσο εμφανής η παραγραφή του αδικήματος της «συμμετοχής» (του μόνου που μπορεί να αποδοθεί μόνο στον Χρ. Τσιγαρίδα), που κάθε καταδικαστική απόφαση θα είναι παντελώς αστήρικτη και κοινωνικά προκλητική εντέλει.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, FAX 866